

Jesus af Nazarets ord

Jesu Ord

Oversat af Robert Lee Cantelon

Oversat til dansk
af Leon Have Thomsen
1999

Forord

Denne bog er en færdiggørelse af en samtale, der fandt sted i midten af firserne på trappen til en vens hus i London, hvor han beskrev sin gennemgribende søgen efter åndelig oplysning og fornyelse. Han var fortvivlet over den lange rejse og de mange ubesvarede spørgsmål. Tilfældigt, sådan virker det nu, spurgte jeg ham, hvorfor han ikke havde inkluderet Kristi undervisning i sin søgen. Var det for indlysende for vores søgersans? Han var overrasket over mit forslag. Han fortalte mig, at han havde bladet gennem Det ny testamente nogle få gange, men havde aldrig koncentreret sig om Jesu ord.

Natten faldt på og vi skiltes, men vi begyndte begge en rejse i lignende retning, han for at afdække Jesu ord for første gang i lang tid, mens jeg vendte mig til dem i et fornyet lidenskabeligt studium. Ud af mit studie begyndte der at vokse en fornemmelse af hvor lidt jeg vidste, eller hvor lidt den bedst uddannede syntes at vide om indholdet i Kristi budskab, eller hvor overfladisk hans budskab synes at virke på nutidens religiøse verden. Jo mere jeg læste, des mere kunstig virkede mange aktiviteter og programmer udført i hans navn.

Det budskab, som han der kalder sig for Messias bringer, er ingenting, hvis det ikke konfronterer. Det kræver et svar fra den der vender sig til hans ord, det lader et revolutionært kald gå ud i en verden, der er optaget af grådighed, selvtilfredsstillelse og fornægtelse. Det er rigtig at sige at i Kristi ord ligger selve forandringens væsen. Samtidig med at der er trøst og lindring i mange af Jesu ideer, så er der også et uundgåeligt radikalt kald, der fratager os muligheden for et ligegyldigt svar. Han dukkede op på scenen med et budskab, der ikke lagde vægten på en hævngherrig Gud, der ville udrydde den onde, men på en kærlig Gud, der viser barmhjertighed og tilgivelse. Han åbnede vejen til et rige, der stod åbent for mænd og kvinder, jøder og hedninger, slaver og frie, bare de ville blive "som små børn" og åbne deres hjerte og erkende dets nærvær i deres midte. Selv om hans verdensbillede afspejler den jødiske tradition i hans tid, så tvinges vi til at erkende, at det gennemgående budskab er uden sidestykke – når det gælder hans undervisning om kvinder, bøn og enhed med Gud. Hans lære udstråler et radikalt koncept, når det gælder etisk omsorg for medmennesket og livets hellighed, der strækker sig fra indre forståelse, ud over de religiøse loves rationalitet, til en universel appel, der kommunikerer til og omfatter alle. Hans lære går let ind i vores hjerte og sinds ordforråd. Tyve århundreder senere har de stadig kraft til at opdage, udfordre og helbrede. Institutioner og personligheder kan komme og gå, men hans ord forbliver "... morgenstjernen der stiger op i vore hjerter." Det er givet, at på utallige uventede måder, nogle skjulte andre åbenbare, så har min stræben efter forståelse af og forsøg på at kaste lys over Jesu budskab tilsammen ændret min livsrejses kurs.

En del enkeltpersoner har været en hjælp for mig i processen med at samle denne tekst. Jeg vil gerne nævne afdøde William Barclays vigtige værk, fra Glasgow universitet, Kenneth Scott Latourette fra Yale, Willard og Verna Cantelon, der gav åndelig og praktisk opmuntring og endelig God's New Covenant With Man, en inspireret oversættelse fra Oxford universitet.

Jeg håber, at denne bog vil få dig til at fatte mod i din åndelige søgen, og føre dig til Åndens kilde, og det lys der skinner i en mørk verden. Forfatteren Sholom Ash skrev: "Enhver lærer har noget grundlæggende for en araber, en orientaler, en occidental, men ethvert ord af Jesus har noget til os alle. Han er blevet verdens lys."

Lee Cantelon

”Jeg døber jer med vand, men der kommer en, der er større end mig, hvis sko jeg ikke er værdig til at binde op. Han vil døbe jer med Helligånden og ild.”

- Johannes Døberen

” Der er en Gud og en bro mellem os og Gud, mennesket Kristus Jesus, som gav sit liv for at vinde frihed til os.”

- Apostelen Paulus

”Herrens ånd er over mig, fordi han har salvet mig til at proklamere gode nyheder til fattige. Han har sendt mig for at helbrede de sønderknuste, for at erklære udfrielse for de fangne, for at de blinde skal få deres syn, for at sætte de sårede fri, og for at bekendtgøre at Herrens frelsesdag er kommet.

- Profeten Esajas, kapitel 61, vers 1-2.

Del et

Hvem siger I, jeg er?

Problemet med religion

*Tag jer i agt for at leve jeres liv på religiøs "mad"*¹

I har allerede helt glemt de fem brød, der bespiste fem tusinde, med tolv kurve i overskud, eller de syv brød der bespiste fire tusinde og alt det, der var til overs. Men jeg taler ikke til jer om jordisk mad. Nej, jeg er kommet for at advare jer mod at leve på deres ideer og falske undervisning, der markedsfører religion..²

Det er til ingen nytte, at sådanne mennesker tilbeder mig, når de fører en lære, der bare en menneskelig opfindelse. De har så travlt med at holde fast på deres egen overtro, at de har glemt Guds bud.³

Tag jer i agt for falske lærere, der står foran jer i fåreklæder. Under deres forklædning skjuler der sig en glubsk ulv. De følger deres virkelige leder, Djævelen, og gør hvad han vil. Han var en morder fra begyndelsen og fortalte aldrig sandheden, for der findes ikke sandhed i ham. Når han lyver, taler han af hjertet, for han er en løgner og løgnens fader.⁴

Til disse svindlere, der gør sig selv til jeres dommere, siger jeg: Dom over jer. Falske religiøse ledere og lærere, hyklere! I stænger døren til Himmeriget, spærrer vejen for dem der gerne vil ind. I går ikke selv derind og blokerer vejen for dem, der længes efter at gå ind. I stjæler fra fattige enker, og så, for at skjule jeres sande hensigt, kommer I med lange fromme bønner. I skal arve en stor fordømmelse.

I rejser over land og rige for at hverve en tilhænger, og når personen er vundet, så gør i den til dobbelt så meget et helvedes barn, som I selv er.

I prædiker: "Templet er ikke vigtigt. Det vigtige er templets skatte!"

Hvad er størst? Guldet i skatten eller templet der helliggør guldet?

Og I siger: "Alteret er ikke vigtigt, men gaven på alteret er vigtig."

I er både dumme og blinde. Hvad er størst? Gaven på alteret eller alteret der helliggør gaven?

Den, der ærer alteret, ærer det og alt på det. Og den, der ærer templet, ærer ham, der bor indenfor dets mure. De, der ærer himlen, ærer Guds trone, og ham som sidder på den.

I laver ceremonielle ofre af mynte og urter, der vokser foran jeres huse. Samtidig glemmer i det der vejer tungere i loven: Dom, barmhjertighed og tro, det I burde bekymre jer om.

I kan ikke se ud over jeres næsetip. I sier myggen fra jeres vin, men sluger kamelen. I renser ydersiden af jeres kopper og skåle, mens indersiden forbliver dækket med et tykt lag afpresning og skidt fra umådehold. Hvor blinde kan I være? Tag jer først af det indre rod, så er ydersiden også ren.

I falske lærere! I jeres hykleri er I ikke bedre end hvidkalkede grave, der ser pæne ud i det ydre, men inden i er fulde af død og døde menneskers ben. I imponerer måske mennesker med jeres ydre

retfærdighed, men inden i er I fulde af hykleri og synd. Hvordan kan I tro, I der lever for jeres kollegers ros og aldrig søger den ros, der kommer fra Gud alene?⁵

I bygger monumenter for profeterne og lægger blomster på de retfærdiges grave og siger: ”Hvis vi havde levet på vore forfædres tid, så ville vi aldrig have tilladt, at deres uskyldige blod blev udgydt.”

Indse dog jeres inkonsekvens! I er børn af dem, der slog profeterne ihjel, og I overgår jeres forfædre i deres gerninger.

I slanger, generation af ormeyngel, hvordan vil I undgå Helvedes fordømmelse? Se, jeg vil sende jer profeter og vise mænd og lærere. Nogle af dem vil I slå ihjel og korsfæste, andre vil I slå og forfølge fra by til by.⁶

Hvilket hykleri! Esajas havde ret, da han profeterede om jer og sagde: ”Dette folk henvender sig til mig med munden, og ærer mig med deres læber, men deres hjerter er langt fra mig.”⁷

I retfærdiggør jer over for jeres forsamlinger, men Gud kender jeres hjerter. Det, der er højt agtet hos mennesker, er frastødende i Guds øjne.⁸

Giv agt: Mange vil komme fra øst og vest og sidde sammen med Abraham, Isak og Jakob i Himmeriget. Men de der skulle have gået ind i riget vil blive forvist til mørket udenfor. Med mindre jeres retfærdighed overgår pseudoretfærdigheden hos de såkaldte religiøse, så kommer I aldrig til at sætte fod i Himmeriget.⁹

Lyset der har oplyst verden

Jeg er kommet for at være et lys for verden, så at enhver der tror på mig ikke skal forblive i mørke. Jeg er lyset, der har oplyst verden; de, der følger mig, skal aldrig igen vandre i mørke, men leve deres liv i lyset.¹

Her står den egentlige prøve, at et så strålende lys er kommet ind i denne mørke verden. Alligevel elsker jordens indbyggere mørket mere end lyset, fordi deres handlinger er forblændet af selviskhed og grådighed. Sådan forholder det sig, dem, der giver deres liv til ondt, hader sandhedens lys, de er bange for at deres handlinger vil blive afsløret og fordømt, mens de, der gør sandheden, frit kan gå ind i lyset, så deres handlinger kan ses, for deres gerninger behager Gud.²

Engang gik I ud i ørkenen for at se en profet, Johannes Døberen. Han vidnede om sandheden for jer. Han var et brændende og skinnende lys, og I var villige til at glæde jer over hans lys, i det mindste for en tid. Men mit vidnesbyrd er større end Johannes', den gerning, som min Fader har givet mig at fuldføre, og som jeg gør, beviser, at han har sendt mig.

Hvis jeg ikke gør min Faders gerninger, så står det jer frit for ikke at tro. Men hvis jeg gør hans gerninger, selv om I ikke tror på mig, så tro dog på gerningerne, jeg gør, så I må kende og tro, at Faderen er i mig og jeg i ham. Jeg må gøre hans gerninger, der sendte mig, mens det er dag, for natten nærmer sig hurtigt, hvor ingen vil være i stand til at arbejde.³

Legemets lampe er øjet. Hvis dit øje er sundt, så vil hele dit liv være fyldt med lys, men hvis dit øje er optaget med ondt, så bliver hele dit liv inficeret med mørke, og hvis det, der oplyser dit liv, er mørke, hvor stort og frygteligt bliver så ikke det mørke.⁴

Findes der ikke mindst tolv timers dagslys? Hvis I vandrer om dagen, så snubler I ikke, på grund af det naturlige lys omkring jer. I vandrer derimod om natten, så I falder, fordi der ikke er noget lys til at lede jer. Tro på lyset, så I kan blive "lysets børn". I skal vandre mens I har lyset, for mørket falder hurtigt på. De, der vandrer i mørke, farer vild. Hvis den blinde leder den blinde, så ender det med, at de begge falder.⁵

I tænder ikke et lys for at sætte en vase over det, eller for at sætte det under en seng, I sætter det på en lysestage, således at når I og jeres gæster kommer ind i huset, så er der lys. I tænder heller ikke et lys og sætter det under en kurv, nej, derimod sætter I det på en lysestage, for at det skal lyse for alle i huset. Er I ikke klar over at I er verdens lys? I er som en by, der er bygget på en bakke, den kan ikke skjules. Lad jeres lys skinne klart for alle mennesker, så de kan se jeres gode gerninger og herliggøre jeres Fader, som er i himlen. Det, I gør i det skjulte, bliver åbenbaret til sidst, og det, der tilsyneladende er skjult, vil blive kendt vidt og bredt. Det, jeg fortæller jer privat, skal I proklamere offentligt, og det I hører Ånden hviske, råb det ud fra hustagene.⁶

Åbenbaringen

Tiden er inde for Menneskesønnen til at blive åbenbaret og herliggjort.¹

Jeg kom ikke for at søge min egen ære, men der er én, der prøver at ophøje mig, og han er dommer over dem, der forkaster mig.²

Det står skrevet i jeres jordiske love, at et samstemmende vidnesbyrd fra to vidner er sandt. Således vidner jeg om mig selv, og faderen, som har sendt mig, vidner også om mig. Jeg ved, at det vidnesbyrd, han har givet om mig, er sandt. Derfor har jeg ikke brug for nogen jordisk autoritets anbefaling.³

Den, der kun taler sine egne ideer, gør det for at få æren selv. Men den, der arbejder for at ære og herliggøre, den der har sendt ham, er sandfærdig, og der er intet falsk i ham.⁴

Jeg er ikke kommet til jer på egne vegne, men er blevet sendt af den ene, som er sandheden. Jeg er ikke kommet ned fra himlen for at gøre min egen vilje, men Faderens vilje, som har sendt mig. Derfor blev jeg født og kom ind i verden, for at være et levende vidnesbyrd om sandheden. De, der elsker sandheden, følger mig.⁵

Jeg og min Fader er ét. Jeg er kommet til jer i hans navn, for at I skal have liv, og at I må få det i overflod.⁶

Al autoritet er givet til mig både i himlen og på jorden. Jeg giver jer evigt liv, nøglerne til Himmeriget og magt over al fjendens magt. Så lad ikke jeres hjerte være bekymret eller bange, min fred giver jeg jer, en fred der langt overgår, hvad denne verden er i stand til at give. I skal kende sandheden, og sandheden vil sætte jer fri, og hvis Guds søn sætter jer fri, så vil I virkelig være fri. Jeg siger jer dette, så I kan tro og blive forvandlet.⁷

Dette er Guds vilje, som har sendt mig: At alle, der ser Sønnen og tror ham, modtager evigt liv, og hvis I tror på mig, så vil jeg oprejse jer på den sidste dag. Tror I på Guds søn? Det er ham, der taler til jer.⁸

Det levende ord

*Faderen, som har sendt mig, har instrueret mig i, hvad jeg skulle sige til jer. Jeg ved, at disse ord fører til evigt liv, så hvad han siger, jeg skal sige, det gør jeg.*¹

De ord, jeg taler til jer, er ikke mine egne, men kommer fra Faderen, der har sendt mig. De, der hører de ord, jeg taler og tror på ham, som har sendt mig, får evigt liv. De fortabes ikke, men går fra død til liv.²

Hør! Timen kommer, ja, er allerede kommet, hvor de døde skal høre Guds søns røst, og enhver, der hører hans røst, skal leve.³

I søger i de gamle profetiske skrifter, fordi I længes efter at finde evigt liv. Selv om de vidner om mig, så tøver I med at komme til mig, så I kunne finde livet, I søger.⁴

Selv om han ikke har vist sig for jer personligt eller hørligt har talt til jer, så har Faderen vidnet om mig. Men ved at nægte at tro på mig, den Faderen har sendt til jer, så lukker I ørerne for at høre Guds stemme.⁵

Hvordan kan det være, at I siger, når det gælder den, som Faderen har udvalgt som sin egen og sendt ind i verden: ”Han taler bespotteligt, fordi han siger: ”Han er Guds søn”?”⁶

Nu siger jeg til jer: Jeg er vejen, sandheden og livet, ingen kan komme til Faderen, uden jeg præsenterer ham. Kun Ånden giver liv. Jeres jordiske legeme ældes og svigter til sidst, men de ord, jeg taler til jer, er ånd og liv.⁷

Jeg dømmes ikke dem, der hører disse ord og ikke tror, for jeg er ikke kommet for at dømme verden, men for at frelse den. Men tag jer i agt, for dem, der forkaster mig og mine ord, vil blive stillet til regnskab. Sandheden, som jeg har talt, vil være jeres dommer på den sidste dag.⁸

Det er sikkert, at himlen over jer og jorden under jeres fødder vil forsvinde en dag, men de ord, jeg taler, vil aldrig forgå.⁹

*Hvad mener I om Jesus Kristus? Hvis søn er han?*¹

Ingen ved, hvem der er Guds søn, undtagen Faderen i himlen, og ingen kan vide, hvem Faderen er undtagen sønnen, og dem sønnen vil åbenbare ham for. Indtil nu har I ikke kendt ham, som jeg gør, men jeg er kommet, sendt fra ham til jer.²

Den, der har sendt mig, er her sammen med mig. Han har ikke ladet mig alene, for jeg gør altid, hvad der behager ham. Når I har set mig, har I set Faderen, så hvorfor bliver I ved med at sige: ”Åbenbar Gud for os?” Tror I ikke, at jeg og Faderen er ét, og at Faderen er ét med mig.³

Jeg og min Fader er ét. Alt, hvad Faderen har, er mit. Jeg er kommet fra Faderen til denne verden, jeg forlader denne verden igen og vender tilbage til min Fader.⁴

For sønnen kan ikke gøre noget af sig selv, men gør kun hvad han ser, Faderen gøre. Faderen elsker sønnen og har åbenbaret sin universelle plan for ham, og I skal se større mirakler, end dem I allerede har set. Som Faderen oprejser de døde og giver nyt liv, således vil sønnen give nyt liv, til hvem han vil.⁵

Jeg kan ikke gøre noget af mig selv, jeg dømmes kun, som Gud leder mig, og mine veje er fuldkomne, fordi jeg ikke søger min egen vilje, men Faderens vilje som har sendt mig. Som Faderen har magt til at give liv, så har sønnen livets gave og er blevet givet autoritet til at dømme, fordi han er Messias, Menneskesønnen.⁶

Jeg har sagt dette fra begyndelsen: Der er så meget i jeres liv, som jeg kunne fordømme, men jeg er kommet med et andet budskab, der er givet mig af den, der er sandheden. Det er budskabet, jeg taler til verden.⁷

Når I til sidst ophøjer Menneskesønnen (på korset), så ved I, hvem jeg er, det går op for jer, at jeg ikke gjorde noget efter min egen plan eller autoritet, men gav jer de ord, som min Fader befalede mig at proklamere.⁸

Den gode hyrde

Frygt ikke, du lille flok, det er Faderens lyst at give jer riget.¹

Jeg er den gode hyrde. Jeg kender min flok, og de kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen. Jeg er villig til at give mit liv for fårenes skyld. Mine får kender min røst. Jeg kender hver enkelt ved navn, og de følger mig. Jeg giver dem evigt liv. De bliver aldrig tilintetgjort, og ingen kan rive dem ud af min hånd. Min Fader, som gav dem til mig, er større en noget rige og magt, og ingen magt er i stand til at rive selv det svageste af mine får ud af hans mægtige hånd. Dog er der mange får, der tilhører mig, som er udenfor folden, dem må jeg også samle. De vil også fryde sig ved lyden af min stemme og vil blive en del af en stor flok, med en hyrde til at tage sig af dem nat og dag.²

Han, der går ind af fordøren til folden, er fårenes hyrde. For ham åbner dørvogteren døren, og fårene glæder sig ved lyden af hans stemme. Han kalder hver enkelt ved navn og fører dem ud på grønne enge. Når han fører fårene ud på græsning, så går han foran dem. De følger ham, trøstet ved de ord han taler. De vil ikke følge en fremmed, i stedet vil de løbe bort ved lyden af en ukendt stemme.³

Jeg er den gode hyrde, som giver mit liv for fårene. Lejesvenden er ikke en ægte hyrde. Han passer ikke fårene, som var de hans egne, når han ser ulven komme, så løber han og efterlader fårene ubeskyttede. Ulven fanger dem, og de spredes.

Jeg er døren til fårefolden. De, der forsøger at komme ind i folden ad nogen anden vej, er ikke andet end tyve og røvere. Mange bedragerere er kommet før mig, men fårene hverken kendte eller fulgte dem. Jeg er døren. Gå ind ad denne dør, og du vil være i sikkerhed, fri til at gå ind og ud og finde føde.⁵

Denne jord er plaget af umættelig korrupsion, død og destruktion, men jeg er kommet for at vende denne frygtelige strøm. Jeg er kommet, for at I skal opdage livets sande mening og blive velsignet.⁶

Føde for sjælen

*Der står skrevet: "Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord der går ud af Guds mund."*¹

Jeg er livets brød, hvis I kommer til mig, skal I aldrig sulte åndeligt igen, og hvis I tror på mig, skal I aldrig tørste åndeligt igen. Stå op! Grib fat i det levende brød, der er kommet ned fra himlen, hvis I spiser dette brød, skal I leve for evigt. Livets brød, som jeg tilbyder jer, er mit liv, som jeg giver for verdens liv. Jeg er livets brød kommet ned fra himlen, så I kan feste på åndelig føde og derfor modtage åndeligt liv og ikke dø.²

I bruger al jeres energi på mad, der forgår, tag i stedet for at søge efter mad, der varer evigt. Det er den mad, jeg længes efter at give jer, for det har Gud fader givet mig magt til.³

I har hørt, hvordan jeres forfædre spiste manna i ørkenen, men det er længe siden, og de er døde. Moses kunne ikke give dem det sande brød fra himlen, som min Fader tilbyder jer. For Guds brød er ham, der er kommet ned fra himlen og giver liv til verden.⁴

Hvis I forstod Guds gave, så ville I bede mig om at give levende vand også, for den, der drikker almindeligt vand, vil snart tørste igen, men den, der drikker af det vand, som jeg giver, vil opdage en kilde, der udspringer indefra, som strømmer over med evigt liv.⁵

Tørster I åndeligt? Så kom til mig og drik, for den som tror på mig, som der står skrevet: "Fra hans indre skal der strømme floder af levende vand."⁶

Del to

Det ny rige

Himmeriget

*Lige fra Johannes Døberens tid og til nu, er Himmeriget gået frem med magt, og stort er det antal, som med iver og i desperation har grebet fat i dets sandhed!*¹

Himmeriget er som en bondes hvedemark, tilsået med god sæd. En nat, mens bonden sov, kom hans fjende og såede giftigt rajgræs i hveden og stak så af. Da de første hvedeblade pressede sig op af jorden, viste ukrudtet sig også. Da bondens tjenestefolk så dette, gik de til ham og sagde med bedrøvelse i stemmen: "Herre, var det god sæd vi såede på din mark? Hvordan kan det så være, at der er så meget giftigt rajgræs?"

Bonden svarede: "En fjende må have gjort dette."

"Skal vi prøve at fjerne det?" spurgte tjenestefolkene.

"Nej," svarede bonden. "Hvis I trækker ukrudtet op, så trækker i også hveden op. Lad dem vokse sammen til høsten, når den tid kommer, vil jeg sige til høstfolkene: "Saml først ukrudtet i bundter og brænd det. Saml derefter hvede ind i min lade.""

Den, der såede den gode sæd, er Menneskesønnen. Marken er verden. Den gode sæd repræsenterer rigets børn, mens ukrudtet repræsenterer dem, der er bedraget af den onde. Fjenden, der såede ukrudt, er djævelen. Høsten er verdens ende, og høstfolkene er englene. Ligesom det giftige rajgræs blev samlet og brændt i ilden, sådan vil det gå ved denne tids ende. Menneskesønnen vil sende sine engle, og de skal samle alt, der har fået menneskeheden til at snuble, og alle dem der lever lovløst udenfor hans rige, og vil forvise dem til et sted med gråd og pine. Så skal de retfærdige skinne klart som solen i deres Faders rige. Hvis I har øre at høre med, så lyt efter disse ord.²

Ethvert rige, der er i splid med sig selv, er dømt, og enhver by eller hus, der er i splid med sig selv, vil falde til sidst. På samme måde hvis Satan bekæmper Satan, så er han i splid med sig selv. Hvordan kan hans rige så bestå meget længere?

Man kan ikke tage Satans rige fra ham uden først at binde Satan. Hvis jeg kaster djævlene ud og udfører tegn og undere som en af Satans allierede, ved hvilken kraft gør jeres børn så det samme? Lad dem være jeres dommer, de kan afgøre det spørgsmål for jer. Hvis jeg og jeres børn imidlertid kaster djævlene ud ved Guds ånd, så er Guds rige kommet til jer.³

Har I aldrig læst i skrifterne: "Den sten, som bygmestrene har forkastet, er blevet den ærede hjørnesteen, dette er Herrens værk og forunderligt i vore øjne?" Ser I, Guds rige vil blive taget fra jer, der hører og ingenting gør og blive givet til et folk, der arbejder på at frembringe frugt i deres liv.⁴

Tag jer i agt for hvordan i behandler dette budskab, for menneskers synder kan tilgives sammen med al deres bespottelse. Men der er ingen forligelse for dem, der ser ondt som godt og godt som ondt, der spotter mod Helligånden. Denne overtrædelse er evig. Giv agt på disse ord, for onde mennesker og prostituerede går ind i himmeriget før jer. Det har hørt kaldet til liv og har vendt sig til Gud. Fromme mennesker, på den anden side, har hørt kaldet og har med vilje vendt sig bort.⁵

Det er ikke ved igen og igen at sige: ”Herre, Herre,” at I kommer ind i himmeriget, men ved at gøre min Faders vilje, som er i himlen.

Hvad ville der ske, hvis i gik til et af byens fornemme huse sent om aftenen, efter at ejeren var gået i seng, bankede højlydt på og råbte: ”Åbn døren, jeg vil ind?”

Husets ejer ville svare: ”Gå din vej, jeg ved ikke hvem du er.”

Hvis du fortsatte med at sige: ”Men jeg har spist i samme restaurant som dig, og jeg har hørt dig undervise på gaderne,” så ville han eller hun bare svare: ”Få dette på det rene, jeg har sagt dig, at jeg ikke kender dig. Lad mig være i fred!”

På dommens dag vil mange komme og sige: ”Herre, Herre, har vi ikke profeteret i dit navn, og kastet djævlene ud i dit navn, og gjort mange underfulde gerninger i dit navn?”

Så bliver jeg nød til at fortælle dem: ”Gå bort fra mig, jeg har aldrig kendt jer. I har levet hele jeres liv og gjort ondt.”⁶

Jeg underviser jer med disse lignelser. Det er givet jer at kende himmerigets mysterier.⁷

Her er en historie, der illustrerer himmeriget. Der var engang en rig investor, der forberedte sig på at rejse til et fjernt land. Før han tog af sted, kaldte han tre medarbejdere til sig og lod dem få ansvaret for at styre sine investeringer, mens han var væk. Han gav fem konti til en, to mindre konti til en anden, og til den tredje gav han en lille konto. Han gav hver især ansvar i forhold til deres talent.

Den medarbejder, der havde fået fem konti, begyndte straks at købe og sælge, og inden længe havde han fordoblet disse investeringer og havde ti konti. Den anden medarbejder gjorde det samme. Han investerede de to konti, der var ham betroet, og han var også i stand til at fordoble deres værdi. Men den tredje medarbejder var frygtsom. Han lagde sin konto i en æske og begravede den i jorden. Der lod han den blive af frygt for, at den skulle gå tabt eller blive stjålet.

Mange måneder senere vendte den rige mand tilbage fra sin rejse. Straks tilkaldte han sine medarbejdere, for at de kunne gøre regnskab for, hvordan de havde forvaltet hans penge.

Den første medarbejder fortalte, hvordan han havde investeret de fem konti og nu havde ti. Til det sagde den rige mand: Det har du gjort godt og været trofast. Fordi du har været pålidelig med de fem konti, så vil jeg betro dig mange flere betydningsfulde konti. Du kan begynde i dag og glæde dig over ansvaret.”

Så tilkaldte han den anden medarbejder, der sagde: ”Du betroede mig to konti, og nu har jeg fire.”

Da han hørte det, gentog den rige mand, hvad han havde sagt til den første medarbejder: ”Godt gjort, du har været trofast med at styre to mindre konti. Jeg vil sætte dig over mange. Tag fat på din opgave med glæde.”

Til sidst blev den tredje medarbejder tilkaldt. Han sagde: ”Jeg har altid betragtet dig som en hård mand. Du samlet gevinst af andres penge, og derfor regnede jeg med at du bare ville tage, hvad jeg

kunne vinde med min ene lille konto. Så jeg gravede den ned og lod den ligge der, indtil du kom tilbage.”

Til dette svarede den rige mand: ”Du tåbelige medarbejder. Du ved, hvordan jeg driver forretning. Du kunne i det mindste have sat pengene i banken, så de havde trukket rente. Du havde kun en konto i din varetægt, og du begravede den i jorden. Nu bliver også den taget fra dig og givet til den, der handlede vist. Der er intet tilbage til dig andet end sorg og ærgrelse.”

I himmeriget, vil de, der bruger, det de har, lige meget hvor tilsyneladende ubetydeligt, fortsætte med at få mere og mere og have i overflod, men de, der handler i frygt eller er utro selv i små sager, vil til sidst miste alt.⁸

Et andet eksempel kan tages fra historien om en jordbesidder, som gik ud tidligt om morgenen for at leje arbejdere til sin vingård. Da han fandt nogle egnede folk, blev han enige med dem om dagløn på en sølvmønt. Så sendte han dem til sin vingård.

Senere på dagen, omkring klokken ni, vendte han tilbage til byen, og så en gruppe ledige arbejdere stå på markedspladsen, og han sagde til dem: ”Gå hen og arbejd i min vingård, så skal jeg give jer en fair løn.”

Ved middagstid vendte jordbesidderen tilbage til byen og igen klokken tre om eftermiddagen, hver gang ansatte han arbejdsløse til at arbejde i vingården. Til sidst, omkring klokken fem om eftermiddagen, tog han en sidste gang ind til byen. Der fandt han nogle få omstrefjende arbejdsløse. Han spurgte dem: ”Hvorfor står I her, ledige hele dagen?”

De svarede: ”Fordi ingen har lejet os.”

Han sagde: ”Af sted, jeg har stadig arbejde til jer i min vingård.”

Da aftenen faldt på, sagde jordbesidderen til sin vingårdsleder: ”Kald arbejderne ind fra vingården, og giv dem deres løn, begynd med de sidste og fortsæt til dem jeg ansatte først.”

De, der blev ansat klokken fem den eftermiddag, trådte frem, og hver af dem fik en sølvmønt. Da de andre, der var ansat tidligere, så det, forestillede de sig, at de ville få mere. Da de trådte frem, så modtog de imidlertid også en sølvmønt hver.

Øjeblikkelig begyndte de at beklage sig til jordbesidderen: ”De, der blev ansat sent i eftermiddags, har knapt nok arbejdet en time, og du har betalt dem samme løn. Vi har gjort det meste af arbejdet i de varmeste timer på dagen.”

Men jordbesidderen svarede dem: ”Venner, jeg har ikke gjort noget forkert overfor jer. Blev vi ikke enige om, at I skulle have en dagløn på en sølvmønt? Tag så, hvad der er jeres og gå. Jeg har valgt, at betale dem der blev ansat ved dagens slutning den samme løn som jer. Har jeg ikke lov til at bruge mine penge, som det passer mig? Er jeres øjne fulde af misundelse, fordi I ser mig være gavmild og venlig?”

Dette er også en lignelse om himmeriget, for jeg siger jer, de sidste skal blive de første, og de første de sidste. Mange er kaldede, men få er udvalgte.⁹

Himmeriget er som en skat, der lå begravet i en mark. En dag opdagede en mand den. Øjeblikkelig dækkede han den til igen. Med glæde solgte han alt, hvad han ejede, og regnede det kun for et lille offer, så han kunne købe marken til sig selv.¹⁰

De, der går ind i himmeriget, har ikke ladet nogle jordiske bekymringer holde dem tilbage. Som handelsmanden, der søgte hele sit liv efter en perle af stor værdi, så har de med glæde ofret alt for at få fat i den dyrebare skat – nyt liv, ny tankemåde, håb i denne verden og i den kommende.¹¹

Himmeriget går frem efter guddommelig plan. Bonden sår sæd på sin mark, og når hans arbejde er gjort, går han i seng. Hver ny dag står han op, og arbejder til det bliver mørkt. Samtidig begynder den naturlige proces, sæden spirer og begynder at gro, en syntese så kompleks helt udenfor bondens forstand, først kommen en spinkel spire, så et lille strå, så moden frugt, indtil bonden tager sin segl, fordi høsttiden er kommet.¹²

Himmeriget er som et sennepsfrø sået i en mark. Selv om det er et af de mindste frø, så vokser der en stor plante op, der bliver næsten som et træ, et sted hvor fuglene kan bygge og finde ly. Det er som en lille smule gær, man bruger til at bage brød. Selv når man kommer det i en masse mel, så gærer det i hele dejen.”¹³

Endelig kan himmeriget sammenlignes med en fiskers net, der sænkes ned i vandet og fanger alle slags fisk. Når det er fyldt, så trækker fiskerne det op på land. Her samler de så de gode fisk i kurve og kaster de dårlige ud. Sådan vil det gå ved tidens ende. Englene vil komme og skille de onde fra Guds børn, og så kaste de onde i ilden, et sted hvor der er lidelse og sorg.¹⁴

Jeg sendte jer ud for at velsigne andre, uden at have materielle goder, penge eller støtte, at stole på. Har I nogensinde manglet noget? Vær ikke bekymret for i morgen, for i morgen tager sig af sig selv. Sandt at sige, så er der nok at tage sig af hver enkelt dag, uden at bekymre sig om fremtiden. Hvem af jer kan ved tankeøvelser føje en tomme til sin højde?¹⁵

Se på fuglene oppe i luften, de flyver ikke rundt og bekymrer sig! De bliver ikke oppe til sent om natten og tænker på dagen, der kommer, for jeres himmelske Fader sørger for, at de får mad. Ved I ikke, at der bliver taget sig lige så meget af jer som af fuglene?”¹⁶

Sælges ikke to spurve på markedet for nogle få øre? Dog falder ikke en af dem til jorden, uden at jeres himmelske Fader ved om det. Så hold op med at være bange. I er mere værd end en utallig spurveflok. Selv jeres hovedhår er talte.¹⁷

Hvorfor bekymrer I jer om, hvad I skal tage på? Se på liljerne, der vokser vildt på marken. De vokser naturligt, uden anstrengelser. Selv Kong Salomo i alt sin pragt var ikke klædt så smukt som en af disse blomster. Hvis Gud har sørget så godt for det, der vokser vildt på marken, som er her i dag og i morgen brændes, vil han så ikke sørge så meget mere for jer? Hvordan kan I have så lidt tro?

Hold derfor op med at sige: ”Hvad skal vi spise? Hvad skal vi drikke? Har vi råd til at få tøj på kroppen? Det er sådan de vantro tænker, altid bekymrede. Slap af! Jeres himmelske Fader ved, at I har brug for alle disse ting og mere til.

Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal der nok blive sørget for alle jeres behov.¹⁸

Det kongelige bud

Det vigtigste af alle bud er følgende: Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, og af hele din sjæl, og af hele dit sind og med hele din styrke.¹

Lad det andet bud være: Du skal elske din næste, som du elsker dig selv.²

Dette er mit bud: At I elsker hinanden, som jeg har elsket jer! Der er intet bud større end dette. Ingen har større kærlighed, end den der er villig til at lægge sit liv ned for sine venner.³

Den, der lever i modsætning til det mindste af disse bud, vil være den mindste i himmeriget. Men den, der lever efter dem og lærer andre glæden ved at følge dem, skal kaldes den største i himmeriget. Jeg har fortalt jer alt dette, for at jeres glæde skal vare ved og for at jeres glæde skal være fuldendt.⁴

I har sikkert hørt mennesker sige: ”Det er naturligt at elske dine naboer og hade dine fjender.”

Men jeg siger, elsk dine fjender. Velsign dem, der forbander jer. Gør godt mod dem, der hader jer. Bed for dem, der foragter og forfølger jer. Ved at gøre det vil I være jeres himmelske Faders børn. Han lader solen gå op over onde og gode og sender regn over retfærdige og uretfærdige. Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad godt gør det? Selv de fordærvede handler på samme måde. Hvis I kun er gæstfri overfor jeres venner, hvilken løn giver det?⁵

Derfor, elsk hinanden, som jeg har elsket jer. Ved at gøre det, så vil alle se, at I er mine disciple, fordi I er fulde af uselvisk kærlighed. Lad jer ikke bedrage, hvis nogen virkelig elsker mig, så vil I se det. Den person vil leve sit liv efter mit ord, æret af min Fader og velsignet med hans fællesskab. Hvis I hører, hvad jeg siger og gør det, og elsker mig, så vil I blive elsket af min Fader og af mig. Vi vil komme og bo hos jer i jeres hjertes hus.⁶

Min Fader elsker jer, fordi I har troet mig, og troet at jeg er kommet fra Gud. Bliv i den kærlighed. Hold mine ord, og I skal leve i denne kærlighed, jeg holder min Faders bud og bliver ved at gøre det i hans kærlighed.⁷

En mand rejste fra Jerusalem til Jeriko. På vejen blev han overfaldet af røvere, der stjal hans tøj, slog ham og lod ham ligge halvdød. Tilfældigvis kom en præst gående samme vej. Men da han så den stakkels mand, gik han over på den anden side af vejen.

Ikke længe efter gik en religiøs mand forbi. Han så på offeret og skyndte sig bort.

Endelig kom en samaritaner, en der var foragtet på grund af sin race, forbi. Da han så den sårede mand, følte han øjeblikkelig medlidenhed med ham og rev sit tøj i strimler, forbandt hans sår, idet rensede dem med olie og vin. Så lagde han ham nænsomt over sit muldyr og bragte ham til en kro. Der sikrede han sig, at man tog sig godt af manden.

Om morgenen, før han tog af sted, betalte han kroværten og sagde: ”Tag dig af ham, og når jeg kommer igen, skal jeg betale dig.”

Hvem af de tre tror du var hans næste, der faldt blandt røvere?

Gå og lev jeres liv på samme måde som den gode mand fra Samaria.⁸

Del tre

De store lektier

Enhver, der hører mine ord og handler efter dem, er vis og bygger på en grundvold af sten.¹

Regnen falder, og oversvømmelsen stiger. Hvirvelstorme slår mod huset, og det bliver stående, for det er bygget på en solid klippe.

Men enhver, der hører mine livgivende ord og forkaster dem, bygger på en grundvold af sand. Regnen falder, og oversvømmelsen stiger. Hvirvelstorme slår mod huset, og grundvolden smuldrer. Huset falder sammen, og dets fald er stort.²

To mænd gik ind i templet for at bede, den ene var en stolt, selvretfærdig mand, den anden var en skatteopkræver, kendt for sin uærlighed. Den stolte mand bad denne bøn: ”Tak Gud, at jeg ikke er en synder som alle andre, specielt den snydetamp af en skatteopkræver, jeg kan se i hjørnet. Jeg snyder aldrig eller bedriver utugt. Jeg faster to gange om ugen og giver en tiendedel af alt, jeg tjener, til templet.”

Men skatteopkræveren forblev bagerst i templet og vovede ikke at løfte sine øjne mod himlen, mens han angerfuldt bad: ”Gud, vil du ikke være nådig mod mig en uværdig synder.”

Jeg siger jer, skatteopkræveren, der erkendte sit behov for Guds nåde, vendte hjem let om hjertet, fri for bekymring og tilgivet. De, der i stolthed ophøjer sig selv, vil blive ydmyget, mens de, der ydmyger sig selv, vil hæve sig op over denne verdens bekymringer til et sted med velsignelse og ære.

Lad selv de små børn komme til mig, og hold dem ikke tilbage. For Guds rige tilhører dem, der er tillidsfulde som dem, uden en barnlig tro kommer I aldrig ind i riget.³

Hvis nogen vælger at gøre min Faders vilje, så skal han snart finde ud af om min lære er fra Gud, eller om jeg bare prædiker mine egne ideer. Min lære er ikke min, men hans som sendte mig.⁴

Verden tilbeder i blinde. Som jøder ved vi i det mindste, hvad vi tilbeder, at verdens frelse kommer fra os. Tro mig: Tiden kommer, er allerede kommet, hvor mennesker der tilbeder Gud ikke vil løbe her og der, for at finde det sted hvor Gud er, mens de siger: ”Her er han! Det er her vi bør tilbede.”

De sande tilbedere vil tilbede Gud i ånd og virkelighed. Gud Fader søger dem, der giver den slags ofre, tilbedelse og lovprisning. Hvis I tier stille, så vil stenene råbe højt.⁵

Måske har I læst, at Kong David og hans soldater var sultne, så gik de ind i templet og spiste det hellige brød, der var forbeholdt præsterne, en handling der var forbudt i de religiøse love.

Hvis du var en studerende af de hebraiske love, så ville du vide, at præsterne, der arbejder på sabbatsdagen i templet, vanhelliger sabbatten, og dog regnes for skyldfri. Jeg siger jer, at der er vigtigere ting end tempellovene. Hvis I havde forstået skriftens betydning: ”Jeg vil hellere have barmhjertighed end offer,” så ville I være holdt op med at fordømme den skyldfri. For Menneskesønnen er Herre over sabbatten.

Lad os antage, at et dyr, som du brød dig om, faldt i en grøft på sabbatten, ville du så ikke gøre dig alle mulige anstrengelser for at trække det op? Er dit liv ikke mere værdifuldt? Det er så let som ingenting for dig at tilbringe sabbatten med at fortage lange ceremonier og holde religiøse forskrifter, hvordan kan I så kritisere mig for at helbrede på Herrens dag? Hvornår vil I holde op med at dømme mig bare for det ydre og begynde at dømme ret? Sabbatten blev skabt for jer. I blev ikke skabt for sabbatten.⁶

Jeg er kommet til denne verden, for at de blinde skal se, og så at de, der praler af deres syn, må blive klar over, hvor blinde de i sandhed er.⁷

Velsignelserne

*Velsignet er I, som hører Guds ord og følger det.*¹

Når du gør det, så vil du være som tjeneren, der, når hans herre kommer, er i gang med at gøre det rette.²

Velsignet er I, når I sætter hele jeres lid til Gud, for himmeriget er jeres.

Velsignet er I, der er kendt med sorg, for I skal gives trøst og mod.

Velsignet er I, som har ydmyghed til at erkende jeres egne behov, for hele jorden skal blive jeres.

Velsignet er I, der længes og tørster efter retfærdighed, for I skal blive tilfredsstillet og mæt.

Velsignet er I, der er barmhjertige, for I skal til gengæld modtage barmhjertighed.

Velsignet er I, der er rene af hjertet, for I skal se Gud.

Velsignet er I, der er fredsmæglere, for I skal kaldes Guds børn.

Velsignet er I, der jagter frelse, for I er blevet borgere i Guds rige.

Velsignet er I, når I lider skam, og som der tales dårligt om, fordi I gør min vilje. Fryd jer, og spring af glæde, for stor bliver jeres belønning i himlen. På samme måde forfulgte man de store profeter i gammel tid.³

Hvor meget mere velsignet er I, der ikke har set mig, og tror og bevarer troen på mig, velsignet er jeres øjne, for de ser i sandhed, og jeres ører for de hører i sandhed.⁴

Kom til mig, I der er min Faders velsignede, arv det rige, der er beredt for jer fra verdens grundvold blev lagt.⁵

*Indtil nu har I ikke bedt om noget i mit navn, bed og I skal få, og jeres glæde vil blive fuldkommen.*¹

Du går til en vens hus ved midnat og siger: "Lån mig tre brød. Jeg har fået gæster, som har rejst langt for at møde mig, og mine skabe er tomme."

Svaret kommer: "Forstyr mig ikke nu. Døren er låst, og mine børn sover. Jeg kan ikke stå op og hjælpe dig." Jeg siger dig, selv om din ven ikke står op og giver dig brød på grund af jeres venskab, så vil han eller hun til sidst give efter for den ærlige stædighed og stå op og give dig, så meget som du her brug for.

Så bliv ved. Bed, og det skal gives dig. Søg, og du skal finde. Bank på, og døren vil blive åbnet for dig. For den, som beder, får, den, der søger, finder, og den, der banker på, vil døren blive åbnet på vidt gab for.²

I en bestemt by boede der en hårdhjertet dommer, som hverken frygtede Gud eller brød sig om sin næste. I den samme by boede en enke, der hele tide plagede ham om at få sin ret, angående en person der havde skadet hende. I lang tid ignorerede han hende og nægtede at høre på hendes sag. Men til sidst sagde han til sig selv: "Selv om jeg ikke frygter Gud eller giver mig af med velgørenhed, så vil jeg sørge for, at denne enke får sin ret, for hun udmatter mig med sine evindelige appeller."

Skulle Gud så ikke give sine udvalgte ret, som råber til ham dag og nat? Tror I, at han vil afvise dem? Jeg siger jer: Han vil sørge for, at de får deres ret, og det i en fart! Men det egentlige spørgsmål, der rejses i denne historie, er: Når jeg, Messias, vender tilbage, vil jeg så finde mange på jorden med den slags udholdende tro?³

Jeg synes ikke, I skulle lade jeres bøn blive til et mønster af ligegyldige gentagelser. Sådan beder hedningerne, de tror, de bliver bøn hørt, på grund af deres mange bønner. I bør ikke efterligne dem. Husk, jeres himmelske Fader ved, hvad I trænger til, selv inden I beder.⁴

Profeten Esajas har skrevet: "Mit hus skal, af alle nationer, kaldes et bedehus."⁵

Bed så til Faderen, der hører jeres mest private bønner og besvarer dem åbenlyst, alt hvad I beder Faderen om i mit navn, det vil han give. Hvis I lever jeres liv i mig og lader mit ord leve i jeres hjerter, så bed om hvad I ønsker, og det skal gives jer.⁶

Bed på denne måde: Vor Fader i himlen, må hele jorden anerkende, at du er den ene hellige Gud.

Må dit rige komme og være iblandt os, og din vilje ske på jorden, som det sker i himlen.

Giv os brød i dag til at leve af, og tilgiv os vore synder, som vi tilgiver dem, der har syndet mod os.

Hold os fra at gå ind i fristelse, og fri os fra den onde.

For dig tilhører al magt og ære i evighed. Lad det ske.⁷

*Lev livet på den måde, at I gør mod andre, som I vil have, de skal gøre mod jer.*¹

Der var engang en rig mand, der klædte sig i purpur og fint tøj og levede et liv i overflod.

I den samme by var der en hjemløs mand, der hed Lazarus, som sad ved porten, der førte ind til den rige mands hus. Han bad ikke om meget, bare krummerne der faldt fra den rige mands bord. Gadens hunde var hans eneste venner, og de passede på ham.

Til sidst døde Lazarus, og englene bar ham op i Abrahams favn. Ikke længe efter døde den rige mand også og blev begravet.

I helvedet så han op, med øjne fulde af smerte, og så Abraham på afstand og Lazarus i hans arme. Af al kraft råbte han: ”Abraham, forbarm dig over mig og send tiggeren Lazarus. Få ham til at dyppe spidsen af sin finger i vand for at køle min tunge, for jeg er i pine her i disse flammer.”

Men Abraham svarede: ”Husk min søn, mens du var i live, fik du alle dine goder, mens Lazarus ikke kendte til andet end elendighed. Nu trøstes han, og du lider plage. Desuden er der en dyb afgrund, der skiller os, så de, der ville komme til dig fra denne side, kan det ikke, ligesom du ikke kan komme derfra til os.”

Da den rige mand hørte det, råbte han: ”Så send da Lazarus til min faders hus. Jeg har fem brødre, og han må advare dem, så de ikke ender i dette helvede.”

Dertil svarede Abraham: ”De har Moses og profeterne, lad dem høre dem.”

”Men,” forsøgte den rige mand, ”hvis der kom en til dem fra de døde, så ville de omvende sig.”

Abraham svarede: ”Hvis de ikke omvender sig på grund af Mose og profeternes ord, så vil de ikke lade sig overbevise, selv om en opstod fra de døde for at advare dem.”²

Der er ingen gavmildhed i at give til dem, der let kan betale dig tilbage. Selv nærige vil låne penge ud, når de er sikre på at blive betalt tilbage fuldt ud. Jeg siger: Giv til den, der kommer til dig i nød, ude af stand til at betale dig tilbage, og bær over, selv om en sådan person skulle udnytte dig.³

Når de fattige giver, så bidrager de mere end alle de velhavende givere tilsammen, som giver af deres overflod. De fattige giver af deres nød, og giver af kærlighed ofte af hvad de ikke kan undvære.⁴

Det er næsten umuligt for dem, der elsker penge, at komme ind i Guds rige! Det er nemmere for en kamel at presse sig gennem et nåleøje, end det er for en rig at komme ind i Guds rige. Og dog, hvad der er umuligt for mennesker er mere end muligt for Gud.⁵

Saml ikke skatte på jorden, hvor møl og rust ødelægger, og hvor tyve bryder ind og stjæler. Gem jeres skatte i himlen, hvor hverken møl eller rust ødelægger, og hvor der ikke er fare for tyve eller devaluering. Hvor din skat er, der vil dit hjerte også være.⁶

Nogle gør kun godt, når de er sikre på, at der er nogen, som værdsætter det, der ser det. De bliver ikke belønnet af jeres Fader, som er i himlen. Når I giver, så vær ikke som hyklerne, der ringer med klokker i templerne og på gaderne. De har fået deres belønning.⁷

Lad ikke din venstre hånd vide, hvad din højre gør. Giv stille og i hemmelighed, og din himmelske Fader, der ser sådanne ting, vil belønne dig åbenlyst.?

Lær at give, så skal det gives tilbage til dig i overflod, mere end du kan forestille dig, mangedoblet og overvældende. Med samme mål, som du udfolder din gavmildhed, skal din belønning måles til dig.⁹

Engang gav en rig mands investering et stort overskud. Da han så sin rigdom, tænkte han: ”Hvad skal jeg gøre med min fortjeneste?” Så kom han til denne beslutning: ”Jeg river mine gamle huse ned og bygger nogle, der er større, der gemmer jeg så mine skatte og bruger mit overskud. Jeg vil være tilfreds og eje en formue, der vil vare i mange år. Jeg vil bruge tiden i ro og mag, spise, drikke og være glad.”

Men Gud sagde til ham: ”Din tåbe! Ved du ikke, at i denne nat kræves din sjæl af dig! Når du er borte, hvem skal så have alt dette?”

Sådan går det dem, der lægger skatte op til sig selv og ikke er rige i det, der hører Gud til. Hvilken vinding er der i at få alt, hvad denne verden kan tilbyde, hvis man derved mister sin sjæl? Hvad kan du give i bytte for din sjæl, eller for din plads i riget?¹⁰

Tro der flytter bjerge

*Som din tro er, så får du.*¹

Mange vil komme i de sidste dage, fra alle jordens hjørner og gå ind i himmeriget. Men selvretfærdige og fromme, der troede de ville blive de første, men levede deres liv uden tro, skal ikke komme ind.²

Hvis to bliver enige på jorden, lige meget om hvad, så vil deres bøn blive hørt af min Fader, som er i himlen. For der hvor to eller tre er samlet i mit navn, der er jeg sammen med dem.³

Disse tegn skal følge dem, der tror: I mit navn skal I kaste djævle ude og tale med nye tunger. Slinger og dødsens farlige ting skal ikke skade jer. I skal lægge hænderne på de syge, og de skal komme sig.⁴

Udrustet med tro så lille som et sennepsfrø, skal I sige til bjergene: ”Flyt jer og kast jer i havet.”

Hvis I tror det er muligt, uden at give plads for tvivl, så skal det I beder om eller befaler ske. Det er derfor jeg siger jer: Hvad I end ønsker, når I beder, så tro at I vil få det, og I vil få det.⁵

Når I er ledt af Ånden, så vil det, I står overfor på jorden, blive konfronteret med himlens magt: Hvad I tillader på jorden, vil blive det, som er i overensstemmelse med himlens guddommelige plan.⁶

Vær ikke bange længere, men tro. Alt er muligt for den, der tror.⁷

Tålmodighed, barmhjertighed og tilgivelse

Når lidt tilgives, elskes der lidt igen.¹

En mand gennemgik to bekendtes regnskaber, der havde lånt penge af ham. En skyldte ham fem hundrede stykker guld, mens den anden skyldte ham halvtreds. Da han vidste, at ingen af dem kunne betale ham tilbage, så eftergav han dem begge i medfølelse. Hvem af de to mænd, tror du, ville være mest taknemmelig?²

Ligeledes kom tiden for en konge til at gennemgå sine optegnelser og regnskaber. Under gennemgangen blev en af hans tjenere stillet for ham, som skyldte ham den utrolige sum af ti tusinde guldstykker!

Da det var umuligt for tjeneren at betale sådan en gæld, så kongen i loven, der foreskrev, at en skyldner og hans familie skulle sælges som slaver, og at deres hus og ejendom skulle sælges på offentlig auktion.

Angerfuld faldt tjeneren på knæ for kongen og råbte: "Min Herre og Konge, jeg beder dig om at have tålmodighed med mig, så skal jeg tilbagebetale dig alt."

Kongen blev bevæget af medfølelse, han eftergav gælden og lod tjeneren slippe.

På vej hjem løb den samme tjener på en ven, der skyldte ham nogle få mønter. I stedet for at vise barmhjertighed, så greb han vennen om halsen og begyndte at råbe: "Giv mig de penge tilbage, du har lånt af mig."

Hans ven faldt ned for hans fødder og tiggede: "Vær tålmodig med mig, og jeg skal betale dig hver eneste øre."

Men tjeneren ville ikke lytte og fik manden kastet i fængsel, lige til han havde betalt sin gæld ifølge loven.

Tilfældigvis så nogle af kongens tjenere, hvad der var sket og rapporterede dette til slottet.

Kongen sendte bud efter tjeneren og sagde: "Du onde tjener. Jeg eftergav dig din ubetalelige gæld, fordi du bad mig om det. Kunne du ikke have vist medfølelse med den ven, der skyldte dig en så ubetydelig sum?"

Efter at have sagt dette, overgav kongen tjeneren til fængselsvagterne, og befalede dem at låse ham inde indtil al hans gæld var betalt.

Sådan vil min himmelske Fader dømme jer, hvis I nægter at tilgive jeres brødre og søstre deres skyld af hjertet.³

Vær ikke bare villig til at tilgive syv gange, men halvfjers gange syv gange. Slut fred, selv med jeres fjender. Stadig strid vil kun føre til større problemer: Sagsanlæg, retssale og måske fængsel, uden nogen måde at slippe for straffen på andet end at sidde tiden ud.⁴

Kan I huske ordsproget: Et øje for et øje, en tand for en tand? Jeg siger jer lige det modsatte. Hvis nogen slår dig på den højre kind, så tilbyd ham den venstre, eller hvis nogen anklager dig og trækker dig i retten for at få din frakke, så tilbyd ham skjorten du har på også. Hvis nogen tvinger dig til at gå en mil, så vær villig til at gå to. Giv frit til dem der beder dig, og vend aldrig det døve øre til, når nogen kommer til dig i nød.⁵

Når du står på stedet for tilbedelse og beder, så gør det med et hjerte fuldt af tilgivelse, på samme måde som din Fader i himlen tilbyder dig tilgivelse. Og skulle du komme med en offergave, og kommer i tanke om en uopgjort uoverensstemmelse mellem dig og en anden, så lad din gave blive ved alteret. Gå først hen og forlig dig med den person, og vend så tilbage og bring din offergave. Hvis din broder gør dig uret, så gå til ham og tal med ham privat. Hvis han lytter til dig, så vil du have vundet en ven.⁶

Find tilgivelse for den uret mennesker har begået mod dig, og dit liv vil blive overvældet med barmhjertighed og nåde.⁷

Om et frugtbart liv

I kan kende mennesker på den frugt, der vokser i deres liv.¹

I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin evne til at rense, give smag og bevare, hvor dan skal det så blive salt igen? Det dur ikke til noget, kun til at blive smidt ud og trådt under fode.

Kan du plukke druer på en tornebusk eller figner på tidsler? Et sundt træ kan ikke bære syge frugter, ligesom en råddent træ ikke kan bære sunde frugter. Hvert godt træ bærer god frugt, og hvert dårligt træ bærer dårlig frugt. Hvert træ, der bærer dårlig frugt, hugges om og bruges som brændsel.

På frugten i menneskers liv, kan I se hvilket liv, de har valgt at leve.²

Engang plantede en mand et figentræ i sin vingård. I tre år ventede han på at det skulle bære frugt, men der kom ingen. Til sidst sagde han til overgartneren: ”Nu er jeg kommet i tre år, hvert år har jeg ventet at se frugt på figentræet, og det er stadig ufrugtbart. Hvorfor skal det tage plads op på min jord længere? Hug det om.”

Men gartneren svarede: ”Lad mig få et år til, så jeg kan grave om det og pleje det lidt mere. Så bærer det måske frugt, og hvis det ikke gør det, så vil det være rigtigt af dig at fælde det.”³

Når jeres liv bærer frugt, herliggøres min Fader, og I er mine sande disciple. En god person frembringer godt, fra det gode der findes i hans indre, mens en ond person, frembringer et hult og ufrugtbart liv, af det onde der findes i ham.⁴

En bonde gik ud på marken for at så. Mens han såede, faldt noget ved vejkanten, og fuglenes flokkedes om det og spiste det. Nogle frø faldt på stengrund, hvor der ikke var megen jord. De spirede hurtigt i det tynde lag jord, men da der manglede rødder, blev det svedet af solen og visnede. Nogle frø fald imellem tornebuskene, og de voksede og kvalte dem.

Men nogle af frøene faldt i den gode jord, og vejede det op for de spildte frø og gav en god høst, nogle gav hundrede gange igen, andre tres og nogle tredive.

Når man hører rigets ord og ikke forstår det, så kommer fjenden og stjæler frøet, der blev sået i hjertet. Det er som frøene, der faldt i vejkanten.

De frø, der blev spredt på stengrund, repræsenterer dem, der hører Guds ord og ivrigt tager imod det, men uden den indre overbevisnings rødder. Deres oplevelse holder en tid, men når der dukker besværligheder og forfølgelse op på grund af deres beslutning om at følge sandhedens ord, så mister de modet og falder fra.

De frø, der blev sået blandt tornebuske, repræsenterer dem, der hører ordet, men lader denne verdens bekymringer og den bedrageriske rigdom overvælde sig. Ordet kvæles, og deres liv bliver ufrugtbare.

De frø, der falder i den gode jord, repræsenterer dem, der hører ordet og forstår dets budskab. Derfor bærer deres liv også en overvældende frugt, hundrede, tres eller tredive gange det, der blev sået.⁵

Sundhed og helbredelse for legeme og sjæl

*De raske har ikke brug for en læge, men de syge har.*¹

Det her må I forstå: Jeg ønsker barmhjertighed, ikke offer. For jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere til omvendelse. Skulle de legemligt syge, dem Djævelen har bundet, ikke sættes fri?²

Hvad er lettest at sige; ”Dine synder er tilgivet,” eller ”Stå op og vær helbredt”?

For at I uden skygge af tvivl skal vide, at Menneskesønnen har magt på jorden til at tilgive synder, så siger jeg til den syge: ”Rejs dig! Vær ved godt mod, dine synder er tilgivet. Gå bort, som du har troet, skal du få. Din tro har helbredt dig!”³

Hvilken hyrde, der har et hundrede får og mister et, ville ikke lade de nioghalvfems græsse i sikkerhed, og så gå ud for at søge efter det ene, der var blevet væk? Når det mistede får blev fundet, ville han så ikke lægge det på sine skuldre med hjertet fuldt af glæde? På hjemvejen ville han råbe til sine venner og naboer og sige: ”Glæd jer med mig, jeg har fundet mit mistede får.”

Jeg siger jer denne sandhed: Der er mere glæde i himlen over en, der omvender sig, end over nioghalvfems personer, der ikke behøver omvendelse.⁴

Hvem af jer, hvis i havde ti sølvstykker og tabte et, ville ikke tænde et lys og feje huset og søge ivrigt, til det blev fundet?

Når I så endelig har fundet det, ville I kalde venner og naboer sammen og sige: Glæd jer med mig, for jeg har fundet det stykke, der var tabt.

På samme måde, siger jeg jer, er der glæde blandt Guds engle over bare en synder, der omvender sig.⁵

Del fire

Et kald til et nyt liv

I har ikke valgt mig. Jeg har valgt jer og sat jer til at gå og bære god frugt i jeres liv, frugt der varer ved.¹

En mand havde to sønner. Han sagde til den ældste: ”Søn, gå hen og arbejd i min vingård i dag.”

”Det vil jeg ikke,” svarede sønnen, men senere skiftede han mening og gik ud og arbejdede på marken.

Så sagde faderen til den yngre søn: ”Gå også du ud på marken.”

Øjeblikkelig svarede han: ”Det vil jeg godt.” Men han blev hjemme og var ligeglad med sin faders befaling.

Hvem af de to sønner opfyldte faderens befaling?

Hvorfor kalder I mig god, med mindre I tror, at jeg er Gud? I kender budene: Bedriv ikke hor, slå ikke ihjel, stjæl ikke, du må ikke vidne falsk, ær din far og din mor. Gør det, og I vil have en skat i himlen. Dog mislykkes I i dette ved kun at ære mig med ord og ikke bruge alt – jeres velstand, ejendom og liv – for at hjælpe dem i nød.²

Hvis I ønsker at følge mig, må I først lægge jeres ønsker og selviske livsform til side. Gør dette offer og følg mig. For de, der ønsker at få evigt liv, må først sætte deres gamle liv til side. Alle, der gør det for min skyld, vil opdage et nyt liv – både her på jorden så vel som i himlen.³

Der var engang en konge, der arrangerede et bryllup for sin søn, prinsen. Da alt var klart, sendte han sine tjenere ud til alle provinserne i riget for at kalde dem samme, der var inviteret til brylluppet, men gæsterne ville ikke komme.

Så sendte kongen sine tjenere ud, idet han sagde: ”Sig til dem jeg har inviteret til brylluppet, at jeg har beredt en stor middag. Mine okser og bedste kalve er blevet slagtet, og alt er klart. Kom nu til brylluppet.”

Men hans undersåtter var også ligeglade med denne invitation og vendte tilbage til deres arbejde, nogle til deres gårde, andre til deres forretninger i byen. De, der blev tilbage, greb fat i kongens tjenere og slog dem ihjel.

Da kongen fik at vide, hvad der var sket, blev han rasende. Han sendte sine soldater fra slottet ud. De fangede morderne, henrettede dem og brændte deres huse ned til jorden.

Så sagde han til sine tjenere: ”Brylluppet er klart, men de, der var inviteret, var ikke værdige til at deltage. Gå nu til dem I møder på gadehjørner og vejene udenfor byen og indbyd dem til bryllupsfesten.”

Kongens tjenere gik så ud på byens gadehjørner og derefter langt ud på landevejene og inviterede alle de stødte på, både gode og onde, og bryllupssalen blev fyldt med disse gæster.

Om aftenen kom kongen for at møde sine gæster. Han blev chokeret over at se en ved bordet, der spiste uden bryllupstøjet, der var stillet til rådighed. Han spurgte: ”Hvordan kan det være, at du er kommet til festen uden dit bryllupstøj?” Men manden kunne ikke give noget svar.

Så sagde kongen til sine tjenere: ”Bind denne mand og få ham fjernet.”

Jeg vil tilføje følgende: Mange er kaldede – ind i riget – men få er udvalgte. Tiden er kommet. Guds rige står for døren. Jeg har kaldet jer fra verdens måde at leve livet på. Omvend jer, tag frelsens klæder på og tro de gode nyheder.⁴

Ingen kan komme til mig, med mindre Faderen, som har sendt mig, drager ham, og vil oprejse denne person på den sidste dag. Alle I, som Faderen har givet mig, vil komme til mig, og enhver, der kommer til mig, vil jeg aldrig afvise.⁵

Når jeg nu har fortalt jer dette, tror I så? I skal i sandhed se større ting end disse.⁶

Gå derfor ind gennem den snævre port, for vid er den sti og bred den vej, der fører til ødelæggelse, og mange går den vej, men snæver er den port og den sti, der fører til liv, og der er få, der finder den. Gør alt for at komme gennem den port, der fører til liv. En dag vil mange pludselig ønske at ændre deres vej til den rette vej, og så vil det være for sent.⁷

Om at blive født anden gang

I skal ikke undre jer over, at jeg siger, at I skal fødes igen.¹

Dette vil jeg sige jer: Med mindre I er født på ny, kan I ikke se Guds rige. Hvis I ikke er født af vand og Helligånden, kan I ikke komme ind i Guds rige.²

Det, som er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden, er ånd. Vinden blæser, hvorhen den vil, og vi hører lyden af den, men vi kan ikke sige, hvor den kommer fra, eller hvor den går hen. Sådan er det med enhver, der er født af Ånden.³

Tænk over disse eksempler: Ingen sætter et stykke nyt tøj på en gammel mør klædning, for det ny stykke tøj vil bare rive det gamle i stykker, og riften bliver meget værre. I kommer heller ikke ny vin på gamle vintønder. De gamle tønder revner måske, og den ny vin løber ud, og det hele går tabt. I stedet kommer I ny vin på nye tønder, og begge dele bevares.⁴

Hvordan kan det være, at I med så megen undervisning stadig er uvidende om den mest grundlæggende sandhed? Hvis jeg har fortalt jer disse ting og har brugt jordiske eksempler, og I ikke kan forstå det, hvordan vil I så kunne forstå, hvis jeg fortæller jer om de himmelske ting?⁵

Gud sendte ikke sin søn til verden for at fordømme verden, men for at verden skulle frelses ved ham. Den, der tror på ham, bliver ikke fordømt, men den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi de ikke har troet på Guds eneste søns navn.⁶

Jeg er opstandelsen og livet. Enhver, som tror på mig, skal leve igen, selv om de dør på denne jord. De gives evigt liv og fortabes ikke! Dette har jeg fortalt jer mange gange: Hvis I tror, så skal I se Guds herlighed.⁷

Min mission består i at udføre den opgave, som han, der har sendt mig, har givet, og at udføre hans gerning, og dette er Guds vilje: At I kommer til en sand tro på Messias, som Faderen har sendt.⁸

Hør denne historie: En mand havde to sønner. En dag sagde den yngste til sin far: ”Far, giv mig min del af arven.” Faderen gav ham så hans andel.

Ikke længe efter samlede sønnen sine ejendele sammen og rejste til et fjernt land. Der spildte han sin formue i et udsvævende liv. Da hans sidste øre var brugt, udbrød der en frygtelig hungersnød i landet. Han var ensom og uden venner.

Til sidst fandt han et arbejde med at passe svin. I sin desperation spiste han af de majscolber, han skulle fodre svinene med. Da han endelig kom til fornuft, tænkte han: Min fars tjenere har mere end nok brød at spise, med meget til overs, mens jeg er ved at spise svinefoder for ikke at gå til! Jeg vil gå hjem til min far og sige: ”Far, jeg har syndet mod dig og himlen, jeg er ikke længere værdig til at blive kaldt din søn, men lad mig få lov til at være en af dine daglejere.”

Med denne plan i tanke, rejste han sig fra støvet og begyndte den lange rejse tilbage til sin far.

Da han stadig var et godt stykke vej borte, så hans far ham og havde medfølelse med ham, så han løb ham imøde og omfavnede ham kærligt.

Sønnen begyndte: ”Far, jeg har syndet mod himlen og i dine øjne og er ikke længere værdig til at kaldes din søn.”

Men faderen lod ham ikke slutte sin bekendelse. Han vendte sig til sine tjenere og sagde: ”Hent mit bedste tøj og klæd min søn på. Sæt min signetring på hans hånd og mine fineste sko på hans fødder. Hent fedekalven fra marken og slag den, og lad os spise og være glade. For min søn her var død og er i live igen, han var mistet og er nu fundet.” I løbet af nogle få timer begyndte en stor fest.

Ved aften vendte hans ældre bror hjem fra arbejdet i marken, og da han nærmede sig huset hørte han musikken og dansen. Han kaldte på en af tjenerne og spurgte: ”Hvad er meningen med sådan en fest?”

Tjeneren svarede: ”Din bror er kommet hjem, og din far har slagtet fedekalven, fordi han er kommet hjem i god behold.”

Da han hørte det blev broderen meget vred og nægtede at gå ind til festen, så hans far kom ud og tiggede ham om at komme ind.

Men han svarede: ”I alle disse år har jeg tjent dig og aldrig brudt et af dine bud, men du har aldrig tilbudt mig en fest, så jeg kunne feste med mine venner. Når så min omflakkende bror vender hjem, som uden tvivl har spildt sin arv på prostituerede, så slagter du den bedste kalv for at fejre det.”

Faderen sagde: ”Min søn du har altid været hos mig, og du ved, at alt hvad jeg har er dit. Det er rigtigt af os, at fejre dette og takke for, at din bror som var død er blevet levende igen, som var fortabt og nu er fundet.”⁹

Hvis I ikke omvender jer og bliver som et lille barn, kommer I ikke ind i himmeriget. Menneskesønnen er kommet for at frelse de fortabte, for det er ikke jeres Faders vilje, som er i himlen, at selv den mindste blandt jer skulle gå fortabt.¹⁰

For sådan elskede Gud verden, at han gav sin eneste søn, så at enhver, der tror på ham, ikke skal dø, men have evigt liv. Tror I det?¹¹

Disciple og tjenere

Du kan ikke lade to herrer styre dit liv. Du vil enten hade den ene og elske den anden, eller holde dig til den ene og foragte den anden. Du kan ikke tjene Gud og forblive en slave af denne verdens guder.¹

Hvem af jer ville ikke, hvis I skulle bygge et tårn, sætte sig ned og beregne omkostningerne, for at sikre sig at der var penge nok til at gøre det færdigt? Ellers kunne I få lagt grunden, men så være nødt til at opgive projektet. De, der havde set jeres forehavende, ville le af jer og sige: "Han begyndte at bygge, men nu er han fallit."

En konge, der vil erklære krig, må først sætte sig med sine militære rådgivere og overveje, om hans hær på ti tusinde er i stand til at besejre en fjendes styrker på tredive tusinde. Hvis hans rådgivere ikke kan se nogen chance for sejr, så må han sende sine ambassadører ud for at møde fjenden og forsøge på at forhandle en fred, før slaget begynder.

Således skal I først overveje, hvad I regner for jeres eget: Familie, penge, jordisk gods. Hvis I ikke er villige til at beregne omkostningerne og helt forpligtige jer til at opgive selv disse ting, så kan I ikke rigtigt følge mig.²

Lad mig minde jer om, at den person, som er påpasselig i små ting, vil blive betroet meget, og den, som er uærlig i små ting, vil også være det i store. Hvis ikke du kan betros jordiske rigdomme, hvordan skal du så kunne betros åndelige rigdomme? Hvis du ikke har været trofast, i det der tilhører andre, hvem vil så betro dig rigdomme til dig selv?³

Jeg sender jer ud som får blandt ulve, så vær vise som slanger og blide som duer.⁴

I har set, hvordan jordens konger og herskere udøver deres autoritet, og hersker over de fattige, der er under dem. Sådan skal det ikke være for jer, der tilhører Guds rige. Den, som vil være stor blandt jer, må først være jeres tjener. Og den af jer, der vil være den største, må først være alles tjener. Selv jeg, Messias, kom ikke for at blive tjent, men for at tjene, og for at give mit liv som løsesum for mange. Hvis I ved dette, så er I lykkelige, hvis I gør det.⁵

Forsæt i lyset af mit ord, så er i sandelig mine disciple.

Vær ikke som de falske fromme, der opfinder love og regler. De gør sig til af deres regler, men følger ikke en eneste af dem. De pålægger deres efterfølgere lovtrældommens byrder, mens de ikke selv kunne drømme om at holde sådanne regler. De gør sig store anstrengelser for at blive set, går med prangende tøj, holder fat i store ceremonier, de elsker at sidde ved hovedbordet og på første række. De elsker at blive kaldt for agtede og lærte lærere. Men I skal ikke lade jer kalde agtet eller mester, for I har kun en mester, og I er alle hans brødre og søstre.

Hold jer fra at kalde mennesker for jeres åndelige far, for I har en Fader i himlen. Lad aldrig nogen kalde jer for lært lærer, for der er en lærer, Kristus. Den, der er størst blandt jer, må først være jeres tjener, og alle der ydmyger sig vil blive ophøjet.⁶

Når Messias vender tilbage i sin herlighed, med alle de hellige engle, så skal han sidde på sin himmelske herligheds trone. Foran ham vil samles alle nationer, og han vil skille folkene fra hinanden, som en hyrde skiller fårene fra gederne. Fårene vil han stille ved sin højre hånd og gederne ved sin venstre.

Så vil kongen sige til dem ved hans højre hånd: ”Kom, I min Faders velsignede og indtag det rige I har arvet, forberedt til jer fra verdens grundlæggelse af. For jeg var sulten, og I tilbød mig mad. Jeg var tørstig, og I bragte mig koldt vand at drikke. Jeg var en fremmed, og I inviterede mig ind. Jeg var uden tøj, og I klædte mig på. Jeg var syg, og I tog jer af mig. Jeg var i fængsel, og I besøgte mig.”

Så vil de retfærdige svare med forundring: ”Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke? Hvornår så vi dig som en fremmed og gav dig husly, eller i mangel af tøj og gav dig tøj? Har vi nogensinde set dig syg og taget os af dig, eller i fængsel og besøgt dig?”

Så vil kongen svare: ”Sandelig siger jeg jer, hvad I har gjort af disse ting for en af mine mindste brødre og søstre, det samme har I gjort for mig.”

Men til dem på venstre side vil kongen sige: ”Gå bort fra mig! For jeg var sulten, og I gav mig ingen mad. Jeg var tørstig, og I tilbød mig ikke noget at drikke. Jeg var en fremmed, og I viste mig bort. Jeg var nøgen, og I gav mig intet tøj. Jeg var syg, og alligevel tog I jer ikke af mig. Jeg var i fængsel, men I besøgte mig ikke.”

Så vil de svare ham: ”Herre, hvornår så vi dig sulten, eller tørstig, eller fremmed, eller nøgen, eller syg, eller i fængsel, og trøstede dig ikke?”

Så vil kongen svare: ”Sandelig siger jeg jer, hvad I ikke har gjort af disse ting for mine mindste brødre og søstre, det I ikke har gjort for dem, har I heller ikke gjort for mig.”

Disse vil så blive sendt bort til evigt mørke, men de retfærdige vil blive ført ind til livet.⁷

I kalder mig Mester og Herre, og det har I ret i, for det er jeg. Hvis så jeres Herre og Mester er villig til at være laveste tjener, så burde I også være villige til at tjene hinanden. Jeg har givet jer et eksempel, I burde gøre det samme, som jeg har gjort for jer.

Den største opgave

*Lad de åndeligt døde passe deres jordiske bekymringer, men gå I ud og proklamer Guds riges komme, i den verden der venter på det.*¹

Der ligger en stor høst foran jer. Men desværre er arbejderne få. Bed høstens Herre om, at han vil sende flere arbejdere ud for at høste. Ingen, der lægger hånden på ploven og ser sig tilbage, er egnet for Guds rige.²

Den, der tror på mig, vil gøre samme gerninger som mig og endnu større, for jeg må vende tilbage til min Fader i himlen. Hvis I vil tjene mig så følg mig, og hvor jeg er, der skal I, mine tjenere, også være og æres af min Fader.³

Gå og bekendtgør: ”Himmeriget er kommet til jer.”

Helbred de syge, giv de spedalske sundhed, oprejs de døde, kast djævle ud! Husk, hvad jeg har sagt jer: ”For intet har I fået dette ny liv. Giv det for intet!”⁴

Hvis I ikke er for mig, er I imod mig, og de, der ikke samler med mig, spreder.⁵

Når I bliver indbudt til et hus så tilbyd en velsignelse og sig: ”Fred være med dette hus.” Hvis de, der er i huset, er for fred, så vil din velsignelse blive modtaget, og de vil få gavn af den. Hvis ikke, så vender velsignelsen tilbage til dig.

Tøv ikke med at modtage gæstfrihed, forbliv dog meningsfuld og driv ikke omkring uden formål. Glæd dig over den mad og drikke, der tilbydes dig, for en arbejder er sin løn værd.⁶

Den, der modtager en person, som jeg sender ud med dette budskab, modtager også mig, og den, der modtager mig, modtager også Faderen, som sendte mig.⁷

Giv agt: Der er dem, der vil prøve at lukke munden på jer, som vil slæbe jer i retten og behandle jer unfair, og de vil endda prøve at få jer fængslet. På grund af mit budskab, vil I blive kaldet til at vidne for dem, som ikke tror: Regenter, guvernører og konger.

Hvis I anklages og bringes for retten, så frygt ikke for at I skal mangle ord. De skal gives til jer i samme øjeblik. I behøver ikke kun at stole på jeres egne ord, for jeres Faders Ånd vil tale gennem jer. Husk, at i et jordisk rige er ingen tjener større end sin mester. Hvis de har forfulgt mig, så vil de også forfølge jer, straffe jer på grund af mig, uden at forstå hvem det var, der sendte mig til verden. Hvis de skulle godtage og følge mit budskab, så vil de også godtage og følge jeres.⁸

Hvis jeg ikke var kommet med sandhedens budskab, så ville verdens befolkning ikke være blevet opmærksom på deres fejltrin og syndige opførsel. Nu er de ude af stand til at skjule sig bag deres tidligere uvidenhed om sandheden. Hvis jeg ikke havde gjort så mægtige mirakler iblandt dem, ville de ikke have erkendt deres kommen til kort. Men nu har de, der har forkastet sandheden, set miraklerne og hader mig og min Fader. Dette er sket, så at profetierne kunne opfyldes: ”De hadede mig uden grund.”⁹

Jeg er kommet for at bringe en ild over jorden. Hvor jeg længes efter at se den flamme op! Forestillede I jer, at jeg kom for at bringe ro og stilhed til jorden? Nej, jeg siger jer, jeg er kommet for at sætte skel: Fra nu af vil der være fem i et hus, splittet mellem hvad de skal tro, tre mod to og to mod tre.¹⁰

Når I stilles overfor verdens had, så husk hvordan den hadede mig. Når de forfølger jer et sted, så flyt til det næste. I vil ikke være nået gennem al verdens byer, før Messias vender tilbage. Hvis en by nægter at modtage jer eller lytte til jeres budskab, så ryst støvet fra byen af jeres fødder, når I rejser. Tro mig, på den endelige dommedag vil det være bedre at være fra Sodoma og Gomorra end fra den by.¹¹

Hvis I følger verdens måde at gøre tingene på, vil verden elske jer. Men fordi I følger rigets måde, da jeg har kaldet jer ind i riget, foragter og hader verden jer.¹²

Den, der hører de ord I taler, hører mig, og den, der foragter jer, på grund af jeres sande ord, foragter mig. Ved at forkaste mig, forkaster de Faderen, der sendte mig. Hold ud under skeptikere og tvivleres kritik for mit navns skyld. Når I står fast i det, bliver I frelst.¹³

Disse ord har jeg talt til jer, så at I ved at følge dem og i mig må finde fred. I verden får i smerte og besvær, men vær glade, for jeg har overvundet verden.¹⁴

Kristi bøn for sine disciple

Fader, timen er kommet. Herliggør din søn, så han kan herliggøre dig, for du har givet ham autoritet over hver mand og kvinde på jord, så han kan give evigt liv til dem, du har givet ham.¹

Dette er det evige liv: At de må kende dig, den ene sande Gud og Jesus Kristus, som du har sendt. Jeg har herliggjort dig på jord ved at fuldføre den gerning, som du gav mig. Fader, åbenbar min herlighed, når jeg står i din nærhed, den herlighed jeg havde hos dig fra før verdens begyndelse. Jeg har åbenbaret dig for dem, som du gav mig af denne verden. De var dine, og du gav dem til mig, og de har taget mod dit evige ord. Nu ved de, at alt du har givet mig, kommer fra dig. Jeg har trofast givet de ord, som du gav mig, de har troet dem og ved i deres hjerter, at jeg er kommet fra Gud sent af dig til dem.

Jeg beder ikke for verden, men for dem som du har givet mig, for de er i sandhed dine. Jeg vender tilbage til dig i himlen, men de, der tror på mig, forbliver tilbage. Fader, bevar dem ved kraften i dit navn, at de alle må være ét, som vi er ét.

Mens jeg var hos dem i verden, bevarede jeg dem ved kraften, som du gav mig, jeg beskyttede dem, og ikke én af dem gik fortabt, med undtagelse af fortabelsens søn, så skriften blev opfyldt. Nu kommer jeg til dig, men jeg beder om dette, mens jeg endnu er i verden, at de må opleve og modtage den fulde åbenbaring af, hvad der er deres.

Jeg gav dem dit ord, og verden har hadet dem, fordi de ikke længere er børn af denne mørke og døende verden, lige som jeg ikke er det. Jeg beder ikke om, at du tager dem ud af verden, men at du bevarer dem fra den onde, for de er ikke mere mørkets børn, end jeg er. Gør dem hellige ved din sandhed, for dit ord er sandhed.

Som du har sendt mig til verden, sådan sender jeg dem til verden. For deres skyld indvier jeg mig selv, at de må blive gjort hellige og vokse i sandhed. Jeg beder ikke kun for disse, men også for de fremtidige troende, som vil komme til tro på mig gennem det vidnesbyrd, som de giver. Lad dem alle være af et hjerte og sind, ligesom du og jeg er ét: Som du er i mig og jeg i dig, vil de være i os, og verden vil forstå, at du sendte mig.

Jeg har givet dem den herlighed, du har givet mig, at de må være ét, sådan som vi er ét: Jeg i dem, og du i mig, gjort fuldkommen i at være ét, så denne verden fuldstændig må forstå, at du har sendt mig, og har elsket dem, lige så meget som du har elsket mig. Må de en dag være med mig, hvor jeg er, se min herlighed, som du i kærlighed har givet mig, lige fra verdens grundvold blev lagt.

Fader af godhed og sandhed, verden har ikke kendt dig, men jeg har kendt dig, og disse, som tror på mig, ved nu at det er dig, der har sendt mig. Jeg har åbenbaret dig for dem og vil fortsætte med at åbenbare dig for dem, så at den kærlighed, du har for mig, må bo i deres hjerter, og at jeg må bo der også. Må det ske sådan.²

Del fem

Løftet

Denne generation

Den, der skammer sig ved mig og mine ord i disse syndens og vantroens dag, vil Menneskesønnen skamme sig ved, når han vender tilbage i sin Faders herlighed og med de hellige engle.¹

Denne vantro og frafaldne generation kræver stadig tegn, og der skal ikke gives den noget andet tegn end det, der blev givet til profeten Jonas. For ligesom Jonas var tre dage og tre nætter i den store hval, således skal Menneskesønnen begravnes i jorden i tre dage og nætter.

Sandelig vil der komme en dag, da indbyggerne fra Nineve, tyvenes by, vil stå der, når denne generation dømmes, og fordømme den, for de omvendte sig på grund af Jonas prædiken, og nu står der en, der er større end Jonas foran jer.

Dronningen af Saba vil også fordømme denne generation, når den dømmes, for rejste lang vej for at høre Salomos visdom, og hør her er større visdom end Salomos.²

Hvordan kan jeg beskrive denne generation? De er som børn, der sidder på markedspladsen og råber til deres venner: "Vi spillede muntert på vore fløjter, men I ville ikke danse eller synge. Så spillede vi sørgeligt, men I nægtede at være bedrøvede."

Johannes, forløberen, kom og levede blandt jer i streng afholdenhed. Alle sagde: "Han må være besat af en dæmon." Så kom Menneskesønnen til jer, han nød livet i fulde drag, og I siger: "En drukkenbolt og frådser, ven med udskud og syndere!" Med en sådan elegance retfærdiggør jeres egen inkonsekvens.³

Hvilken generation, der lever sit liv på løgne. Hvordan kan I, der er usandfærdige, sige noget der er værd at høre? For ud af hjertes overflod taler munden.⁴

Når det er aften, siger I: "Det bliver godt vejr, for himlen er rød." Om morgenen siger I: "Det bliver dårligt vejr i dag, for himlen ser truende ud." I kan præcist forudsige vejrforandringer. Kan I så ikke bedømme tegnene på forandring i tiderne?⁵

Kom alle I, der er trætte og nedtrykte og træt af livet, og jeg vil give jer en vidunderlig hvile! Tag imod mit ord, og jeg skal lære jer, for jeg er mild og venlig. Så skal I finde hvile for jeres sjæle! Det, jeg beder jer om, er til gavn for jer, og det, jeg giver jer at bære, er let.⁶

Dem af jer, der har valgt at følge mig i denne generation, vil en dag sidde på troner og dømme riger og dem, der har gjort deres hjerter hårde og vendt sig bort fra disse retfærdige ord.⁷

Jeg tager af sted for at berede et sted for jer.¹

Husk dette: Hvis jeg tager af sted for at berede et sted for jer, så vil jeg komme igen og tage jer med, så I kan være sammen med mig, så hvor jeg er, der skal I også være. Lad ikke jeres hjerte være ængsteligt: I skal tro på Gud og tro også på mig. I min Faders hus er der mange boliger, hvis det ikke var tilfældet, ville jeg have sagt jer det. Jeg må tage bort, men jeg kommer tilbage til jer. Hvis I virkelig elskede mig, så ville I glæde jer, for jeg tager til Faderen, for min Fader er større end mig.²

I skal ikke undre jer over, hvad jeg mener, når jeg siger: En kort tid og I skal ikke se mig, og ikke længe efter det, så skal I se mig igen. I vil græde og være bedrøvede, men verden vil glæde sig. I vil være sørgmodige, men jeres sorg skal vendes til glæde.³

Når en kvinde føder, har hun smerte og pine, men så snart hun har født barnet, glemmer hun smerterne, på grund af glæden over at et barn er født til verden. Et øjeblik oplever I sorg, men jeg skal se jer igen, og jeres hjerter vil glæde sig, og ingen vil være i stand til at tage jeres glæde fra jer.⁴

Løftet om Ånden

Det er Ånden, der har kraft til at give liv.¹

Hvis I elsker mig, så hold mine bud. Så vil jeg bede Faderen om at give jer en anden Trøster til at være med jer for evigt. Han er sandhedens Ånd. Verden tager ikke imod ham, for den kan hverken se eller kende ham. Min I vil kende ham, for han vil bo hos jer og vil være i jer.²

Jeg vil ikke forlade jer uden trøst. Men nu er det nødvendigt for jer, at jeg tager bort, for hvis jeg ikke forlader jer, så vil Trøsteren, Helligånden, ikke komme til jer. Hvis jeg tager bort, så vil jeg sende ham til jer.

Når han er kommet, så vil han åbenbare for verden, hvad der er synd, og hvad der er retfærdighed og dom. Synd, at de ikke tror på mig, retfærdighed, at jeg går til min Fader, og I ikke skal se mig, dom, at denne verdens fyrstes onde magt er blevet splittet.

Jeg har meget mere at sige jer, men det kan I ikke forstå nu. Men når sandhedens Ånd er kommet, så vil han lede jer til hele sandheden, for han vil ikke tale sit eget, men alt hvad han hører, det vil han tale og vise jer, det der skal komme.³

Han vil prise mig og herliggøre mig ved at åbenbare min herlighed for jer. Husk! Al Faderens herlighed er også min. Det er derfor, jeg kan give dette løfte til jer: Ånden vil åbenbare min guddommelige natur for jer.⁴

Hvis dit barn beder dig om brød, vil du så give det en sten? Hvis dit barn beder dig om en fisk at spise, vil du så give en slange? Ville du give en skorpion til et barn, der bad om et æg? Hvis da I, som er jordiske, forstår at sørge for jeres børn, hvor meget mere vil så ikke jeres himmelske Fader give Helligånden til dem, der beder ham om det?⁵

Når Trøsteren, sandhedens Ånd, som jeg vil sende til jer fra Faderen, er kommet, så vil han vidne om mig og vil minde jer om alt, hvad jeg har sagt jer.⁶

En indbydelse til liv

Alle, der tror på Sønnen, vil få evigt liv.¹

En rig mand planlagde en stor fest og indbød mange gæster. Da forberedelserne var til ende, sendte han sin tjener til dem, der var blevet inviteret, og sagde: ”Kom, for nu er alt klart.”

Men alle de, der var inviteret, begyndte at komme med undskyldninger. Den første sagde: ”Jeg har lige købt et stykke jord, og jeg bliver nødt til at se på det igen. Vil I have mig undskyldt.”

Den anden sagde: ”Jeg har lige købt en flok kvæg, og jeg bliver nødt til at tage ud og se på den. Vil I have mig undskyldt.”

En tredje svarede: ”Jeg er lige blevet gift og kan ikke deltage.”

Til sidst da tjeneren vendte tilbage og rapporterede, hvad der var sket, befalede hans herre: Gå hurtigt ud på byens gader og hent de fattige, de lamme, de syge og de blinde.”

Det gjorde tjeneren og vendte så tilbage og sagde: ”Herre, jeg har gjort, som du befalede, og der er stadig plads ved bordet.”

”Gå så,” svarede den rige mand, ”ud på landevejene og markerne og pres dem du møder til at komme, så mit bord bliver fyldt. For jeg siger dig, ingen af dem, der blev inviteret først, skal smage festmåltidet, som jeg har beredt dem.”²

Enhver, der hører mit ord og tror på ham, som har sendt mig, vil få evigt liv og skal ikke fordømmes, men vil gå fra død til liv. Bliv ikke forbavset over dette, for tiden kommer, da de døde skal høre Guds søns røst, og de, der hører hans røst, skal leve. I deres grave, skal de døde høre hans røst, og blive vakt op, de, der har gjort godt, vil blive opvakt til nyt liv, og de, der har levet i synd, vil blive opvakt til fordømmelse.³

Dette er vejen til evigt liv: At kende den ene sande Gud og Jesus Kristus, der er sendt ned til jorden! Tag mit ord til hjerte. For så meget elskede Gud verden, at han gav sin eneste søn til at dø, for at enhver, der tror på ham, ikke skal fortabes, men blive frelst og have evigt liv. Disse gode nyheder fra riget skal prædikes i hele verden, som et vidnesbyrd for alle nationer, og så kommer enden.⁴

Sandelig siger jeg jer: Denne generation skal ikke forgå, før alle disse ting er opfyldt.¹

Der var en jordbesidder, der plantede en vingård, og på området byggede han en vinpresse. Han byggede et højt hegn omkring ejendommen og rejste et vagttårn. Så lejede han det hele ud til vindyrkere og rejste til et fjernt land. Da tiden for høsten nærmede sig, sendte ejeren sine tjenere til vindyrkerne for at hente hans andel af overskuddet. Men vindyrkerne mishandlede hans tjenere, slog en, dræbte en anden og drev en tredje bort med stenkast.

Endnu engang sendte ejeren tjenere for at opkræve hans andel, og selv om han sendte en større gruppe end første gang, så led de samme skæbne.

Til sidst sendte ejeren sin egen søn, idet han tænkte: ”De vil i det mindste respektere min egen søn.”

Men da vindyrkerne så sønnen nærme sig, så lavede de en sammensværgelse: ”Dette er arvingen. Hvis vi slår ham ihjel, så vil arven være vores.”

Så de tog ham og slæbte ham ud af vingården og dræbte ham. Jeg spørger jer: Når ejeren af denne vingård vender tilbage, hvad vil der så blive af disse vindyrkere?²

Mit folk, mit folk, du som slog profeterne ihjel og foragtede dem, der blev sendt til dig, hvor ofte ville jeg ikke have samlet jer, som en høne samler kyllingerne under sine vinger, og alligevel ville I ikke det! Se, jeres hus ligger øde, og I skal ikke se mig, før den tid kommer, da alle vil sige: ”Velsignet være den, der kommer i Herrens navn.”³

Hvis du bare havde vidst på denne din dag om den evige fred, der var indenfor din rækkevidde! Men nu er det skjult for dine øjne. Himlens kræfter rystes, og folks hjerter svigter dem af frygt, da de forventer den store nød, der kommer over jorden.⁴

Når endetiden kommer, og I ser ødelæggelsens vederstyggelighed, som profeten Daniel sagde, ”stå på hellig grund,” så er det tid for dem, der bor i byen til at flygte op i bjergene. Lad ingen, der er oppe på taget, spille tiden med at løbe ind i huset efter noget, lad heller ikke dem, der arbejder på marken, vende hjem for at hente deres tøj. Ve dem, der venter barn i de dage! Bed til at jeres flugt ikke skal ske om vinteren eller på en sabbat. For der bliver stor nød, uden lige siden verdens begyndelse eller nogensinde siden. Hvis ikke disse dage blev afkortet, ville ingen overleve, men disse dage bliver forkortet for Guds udvalgte folks skyld.⁵

Dagen vil komme, hvor dine fjender vil grave skyttegrav rundt om dine mure og spærre dig inde på alle sider. De vil jævne dig med jorden og dine børn med dig og vil ikke lade sten på sten tilbage, al denne elendighed fordi du ikke opdagede, at Gud selv besøgte dig.⁶

Kan I se disse fantastiske tempelmure? Jeg siger jer, der skal ikke stå en sten tilbage af dem. Jerusalem vil blive trådt ned af hedningerne, indtil hedningernes tid er fuldendt.⁷

Når I hører om krig og larm af ødelæggelse, så tab ikke modet af frygt, for disse ting må først ske, det er endnu ikke enden. Nation vil rejse sig mod nation, og rige mod rige. Frygtelige syn og store tegn vil ske på himlen. Der vil være tegn i solen og månen og stjernerne. Der vil være stor nød blandt nationerne på jorden og forvirring, brølende som havets mægtige bølger. Der vil blive stigende hungersnød og pest og jordskælv. Alt dette er begyndelsen på nøden. Fordi synden strømmer over, vil manges kærlighed blive kold.⁸

I vil blive forrådt og dømt til at dø og hadet af alle nationer for mit navns skyld. Men våg og bed altid, at I må regnes for værdige til at undslippe alt dette, der vil ske, og så en dag stå foran Messias, Menneskesønnen.⁹

Lær hvad figentræet kan lære dig. Når grenene fyldes af saft og sætter løv, så ved I at sommeren er nær. Intet menneske kender den præcise dag og time for Messias genkomst, ikke engang himlens engle, men kun min Fader. Men når I ser alle disse ting begynde at ske, så ved I, at dagen nærmer sig.¹⁰

*Våg derfor, for I ved ikke, hvilken time jeres Herre vil komme.*¹

Tag jer i agt, at intet menneske skal bedrage jer, for i endetiden vil mange komme og bruge mit navn og sige: "Jeg er Kristus," og de vil bedrage mange. Falske profeter vil opstå, og de vil også føre mange til at tro deres løgne.²

Tro dem ikke, når de fortæller jer: "Her er en som Kristus, eller der er en slags Kristus her." For der vil dukke mange falske Kristus'er op og falske profeter, der vil vise mange mærkelige tegn og undere. Selv de retfærdige vil blive bedraget.

Hvis de siger: "Se, han er i ørkenen," så løb ikke ud for at se efter mig, eller hvis de siger: "Han er på et hemmeligt sted, som kun jeg ved," tro dem ikke. For som lynet farer over himlen og oplyser himlen fra øst til vest, sådan bliver det med Menneskesønnens komme.³

I endetiden vil Menneskesønnens vise sig på himlene og få jordens nationer til at bæve, for de skal se Messias, Menneskesønnen, komme med kraft og stor herlighed, og de skal se Menneskesønnen, der sidder ved den levende Guds højre hånd, vende tilbage på himmelens skyer. Han vil sende sine engle ud med en trompets høje lyd, og de vil samle de udvalgte fra de fire vinde, fra de fjerneste ender fra himmel og jord, og belønne enhver efter sine gerninger.⁴

Som det var i Noahs dage, sådan vil det blive ved Menneskesønnens komme. I de dage, der gik forud for den store oversvømmelse, spiste og drak de, blev gift og gav til ægte, og festede bekymringsløst, lige til den dag Noah gik ind i arken. De ignorerede advarslerne om den kommende oversvømmelse.⁵

Sådan var det i Lots dage. De spiste og drak, købte og solgte, plantede og byggede. Men den dag Lot forlod Sodoma, regnede det med ild og svovl fra himlen og ødelagde dem alle. Sådan bliver det, den dag Menneskesønnen åbenbares.⁶

Lad ikke dit hjerte overvældes af jagten på jordisk fornøjelse, udsvævelser eller bekymringer for livet. Lad ikke min tilbagevenden finde jer uforberedte, for som en fælde, der klapper, vil den pludselig komme for alle, der bor på jorden.⁷

To vil arbejde på marken. En tages med, den anden lades tilbage. To kvinder vil male på kværnen. En tages med, den anden lades tilbage. Våg derfor, for I ved ikke i hvilken time, jeres herre vender tilbage. Men I skal vide, at hvis dem i huset havde vidst hvilken time, tyven planlagde at bryde ind, så ville de være blevet oppe og vente og ville ikke have ladet deres hus blive røvet.

Jeg kan forsikre jer om, at mange profeter og konger har ønsket at se de ting, I nu ser, men havde ikke anledning til at se det, og høre de ting, som I nu hører, og havde ikke mulighed for at høre det, men I har set alle disse profetier gå i opfyldelse.

Bered jeres hjerter, for i den time, I mindst venter det, kommer Menneskesønnen.⁸

Lyt til historien om brudepigerne, der gik ud for at møde brudgommen, for at oplyse vejen han skulle komme. Denne gruppe bestod af fem vise og fem dumme kvinder. De dumme tog deres lamper, men ingen ekstra olie, mens de vise tog olie med til deres lamper. Da brudgommens komme blev forsinket, begyndte de at blive trætte og faldt i søvn.

Så ved midnat lød der et råb: ”Se, brudgommen kommer! Det er tid til at gå ham i møde.”

Brudepigerne stod hurtigt op og begyndte at klargøre deres lamper. De dumme sagde til de vise: ”Giv os noget af jeres ekstra olie, for alle vores lamper er brændt ud.”

”Det kan vi ikke,” svarede de vise, ”for der er ikke olie nok til os begge. Væk hurtigt dem der sælger olie og køb noget selv.”

Men mens de var ude og søgte efter olie kom brudgommen, og de, der var rede, gik med ham til bryllupsfesten, og døren blev lukket.

Ret lang tid senere vendte de andre brudepiger tilbage og begyndte at råbe: ”Herre, Herre, luk os ind.”

Men han svarede og sagde: ”Jeg siger jer, jeg ved ikke, hvem I er.”⁹

Velsignede er de tjenere, som Herren, når han kommer, finder rede og spejdende efter hans komme, om han så skulle komme midt om natten eller ved daggry. Jeg siger jer, han vil tage festtøjet på og indbyde sådanne tjenere til at sætte sig til bord med ham, han vil selv rejse sig fra bordet og servere for dem, som for ærede gæster!¹⁰

Så vær beredt og våg, for I ved ikke hvilken dag eller time Menneskesønnen vender tilbage. Lev jeres liv i beredskab, med jeres lys klart skinnende, som de tjenere der venter ved døren, lyttende efter Herrens banken, som vil være rede og fulde af forventning, når han vender tilbage.¹¹

Det er nemmere for himmel og jord at forgå, end at bare en lille smule af disse ord skulle svigte.¹²

Del seks

Kristi sidste dage på jord

Forræderiet

Alt, hvad der er skrevet af profeterne om Messias, vil blive opfyldt. Han vil blive overgivet til hedningernes fangenskab, spottet, behandlet med foragt og misbrugt. De vil slå ham og slå ham ihjel, men på den tredje dag vil han opstå igen.¹

Snart må jeg forlade denne jord. Lige nu kan I ikke være sammen med mig, hvor jeg tager hen. Lad os spise et sidste påskemåltid sammen, før jeg skal lide, for jeg siger jer sandheden: Jeg skal ikke fejre påske igen, før alt, hvad den tilkendegiver, er opfyldt i Guds rige, jeg vil heller ikke drikke af vinen, før Guds rige er kommet.

Dette brød repræsenterer mit legeme, som gives for jer. Spis det til ihukommelse af mig. Denne vin repræsenterer Guds nye frelsespagt, beseglet med mit blod, som jeg har udgydt på jeres vegne.²

Jeg må give mit liv, som forudsagt af profeterne. Hvilken sorg der kommer over den, der har forrådt Menneskesønnen. Det ville have været bedre, om han ikke var født. Dette siger jeg ikke om jer alle, for jeg kender godt, hvem jeg har valgt, men det er skrevet: ”En, der delte mit brød med mig, vil forråde mig.” Jeg siger jer det nu, før det sker, så i bagefter vil tro på mig.³

Praler I af at I er villige til at ofre livet for mig? Desværre vil I alle svigte mig, den nat jeg forrådes, som profeterne har skrevet: ”Jeg vil slå hyrden, og fårene spredes.”⁴

Fader, hør min bøn! Hvis det er muligt, så lad denne lidelse gå mig forbi! Men lad ikke min, men din vilje ske.⁵

Se, timen er kommet for Menneskesønnen til at blive forrådt og overgivet i synderes hænder. Tag jer i agt, de, der lever ved sværdet, skal dø for sværdet.⁶

Hvordan kan det være, at du forråder Menneskesønnen med et kys, arresterer mig, som var jeg en tyv, og kommer med sværd og køller? Dagligt var jeg blandt jer i templet, og I lagde aldrig hånd på mig. Men dette er jeres time og mørkets magt virker.⁷

Er I ikke klar over, at jeg kunne bede min Fader om at sende tolv legioner engle til mit forsvar? Men hvordan skulle skriften så blive opfyldt, som siger, at det skal gå til på denne måde? Nu bliver Menneskesønnen herliggjort, og Gud gøres stor gennem ham.⁸

I har slet ingen magt over mig, hvis ikke der er givet jer fra oven.¹

Hvorfor prøver I mig med disse spørgsmål? I skulle forhøre dem, der lyttede til mig. De ved udmærket, hvad jeg har sagt. Jeg har ikke udbredt mit budskab i hemmelighed, men har talt åbent så hele verden kunne høre det. Jeg underviste offentligt, hvor man tilbød og i tempelgården, hvor mine efterfølgere samlede.

Hvis det jeg har sagt, på en eller anden måde bryder jeres love, så bevis det. Men hvis jeg har talt sandheden, hvorfor slår I mig så?²

Mit rige er ikke af denne verden. Hvis mit rige var af denne verden, så ville mine efterfølgere have grebet til våben for at forsvare det, så jeg ikke ville blive overgivet i jeres hænder. Men det er ikke et jordisk rige.

Alligevel havde I ret, når I beskyldte mig for at være en konge. Dertil blev jeg født, og derfor kom jeg til verden. Så jeg kunne være et vidne om sandheden. Alle der elsker sandheden anerkender mit budskab.³

Nu bliver denne verdens fyrste styrtet, og hvis jeg bliver ophøjet fra jorden, så vil jeg drage alle mennesker til mig.⁴

Frem for alt er det derfor, min Fader elsker mig, fordi jeg lægger mit liv ned, for at kunne tage det op igen. Intet menneske tager det fra mig, men jeg lægger det ned af egen fri vilje. Jeg har magt til at lægge det ned, og jeg har magt til at tage det op igen. Faderen har givet mig denne magt og ret.⁵

Fader tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.⁶

Eloi, Eloi, lama sabaktani! (Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?)

Efter opstandelsen

Hvor er I dumme og sløve til at tro, alt hvad profeterne har talt! Skulle Kristus ikke have lidt alt dette og så gå ind til sin herlighed! Vær ikke uden tro længere, men tro.¹

Det er, hvad jeg fortalte jer, mens jeg var iblandt jer, at alt skulle opfyldes, der var skrevet i Mose lov og hos profeterne og salmisten, om mig. At Kristus skulle lid og opstå på den tredje dag, og at omvendelse og tilgivelse for synd skulle prædikes i hans navn blandt alle nationer, begyndende i Jerusalem.²

Jeg ved, hvor jeg kommer fra, og hvor jeg går hen. I kan ikke regne ud, hvor jeg kommer fra, eller hvor jeg skal hen. I er fra jorden. Jeg er fra det høje. I er af denne verden. Jeg er ikke af denne verden.³

Ingen er steget op til himlen, bortset fra ham der steg ned fra himlen, Guds søn der er i himlen. Gå og sig til mine brødre, at jeg stiger op til min Fader og jeres Fader, til min Gud og jeres Gud.⁴

Hvorfor er I bekymrede og lader tvivl fylde jeres sind? Fred med jer. Se mine hænder og mine fødder. Rør mig og bevidn min opstandelse, for en ånd har ikke kød og ben, som I ser, jeg har. Fordi I har set mig, tror I. Velsignet er I, der ikke har set mig og tror.⁵

Om en kort tid vil verden ikke se mig mere, men mit nærvær forbliver hos jer, og fordi jeg lever, så skal I også leve.⁶

*Som min Fader har sendt mig, sådan sender jeg jer.*¹

Gå derfor og lær alle nationer, døb dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Gå ud i al verden og proklamer disse gode nyheder for alle mennesker. De, der tror og bliver døbt, vil finde frelse, men de, der ikke tror, vil gå fortabt.²

Læg mærke til Faderens løfte, som I har hørt fra mig. Johannes Døbereren døbte sine efterfølgere i vand, men I skal døbes med Helligånden.³

I skal modtage ny kraft, når Helligånden er kommet over jer, og I skal være mine vidner, begynd her i Jerusalem og Judæa og Samaria, lige til verdens ende. Tag imod Helligånden.⁴

Lær mennesker alle de ting, jeg har lært jer, og husk... Jeg er altid med jer lige til verdens ende.⁵

Del et

Hvem siger I, jeg er?

Problemet med religion

1) Matthæus 16:6. 2) Markus 8:18-21. 3) Markus 7:7-9. 4) Matthæus 7:15, Johannes 8:44. 5) Matthæus 23:13-28, Johannes 5:44. 6) Matthæus 23:29-34. 7) Matthæus 5:7-8, Esajas 29:13. 8) Lukas 16:15. 9) Matthæus 8:11-12. 5:20.

Lyset der har oplyst verden

1) Johannes 12:46, 8:12. 2) Johannes 3:19-21. 3) Johannes 5:33, 35-36, 10:37-38, 9:4. 4) Matthæus 6:22-23. 5) Johannes 11:9-10, 12:35, Matthæus 15:14, Johannes 12:36. 6) Lukas 8:16, Matthæus 5:14, 16, Lukas 8:17, Matthæus 10:27.

Åbenbaringen

1) Johannes 12:23. 2) Johannes 8:50. 3) Johannes 8:17-18, 5:32, 24. 4) Johannes 7:18. 5) Johannes 7:28, 6:38, 18:37. 6) Johannes 10:30, 10:10, 9. 7) Johannes 10:28, 14:27, 8:32, 36, 15:11. 8) Johannes 6:40, 9:35, 37.

Det levende ord

1) Johannes 12:49-50. 2) Johannes 14:24, 5:24. 3) Johannes 5:25. 4) Johannes 5:39-40. 5) Johannes 5:37-38. 6) Johannes 10:36. 7) Johannes 14:6, 6:63. 8) Johannes 12:47-48. 9) Matthæus 24:35.

Faderen

1) Matthæus 22:42. 2) Matthæus 11:27, Johannes 7:29. 3) Johannes 8:29, 14:9-10. 4) Johannes 10:30, 16:15, 28. 5) Johannes 5:19-21. 6) Johannes 5:19, 26-27, 30. 7) Johannes 8:25-26. 8) Johannes 8:28.

Den gode hyrde

1) Lukas 12:32. 2) Johannes 10:14-15, 27-29, 16. 3) Johannes 10:2-5. 4) Johannes 10:11-12. 5) Johannes 10:7, 1, 8-9. 6) Johannes 10:10.

Føde for sjælen

1) Matthæus 4:4, 5. Mosebog 8:3. 2) Johannes 6:35, 48-51. 3) Johannes 6:27. 4) Johannes 6:49, 32-33. 5) Johannes 4:10, 13-14. 6) Johannes 7:37-38.

Del to

Det ny rige

Himmeriget

1) Matthæus 11:12. 2) Matthæus 13:24-30, 37-43. 3) Matthæus 12:25-29. 4) Matthæus 21:42-43. 5) Markus 3:28-29, Matthæus:21:31-32. 6) Matthæus 7:21, Lukas 13:25-27, Matthæus 7:22-23. 7) Lukas 8:10. 8) Matthæus 25:14-30. 9) Matthæus 20:1-16, 22:14. 10) Matthæus 13:45-46. 11) Matthæus 13:44. 12) Markus 4:26-29. 13) Matthæus 13:31-33. 14) Matthæus 13:47-50. 15) Lukas 22:35, Matthæus 6:34, 27. 16) Matthæus 6:26. 17) Matthæus 10:29-30. 18) Matthæus 6:28-33.

Det kongelige bud

1) Markus 12:29-30, 5. Mosebog 6:4. 2) Markus 12:31, 3. Mosebog 19:18. 3) Markus 12:31, Johannes 15:12-13, Markus 12:31. 4) Matthæus 5:19, Johannes 15:11. 5) Matthæus 5:43-47. 6) Johannes 13:34-35, 14:23. 7) Johannes 16:27, 15:9-10. 8) Lukas 10:30-37.

Del tre

De store lektier

Den ny lære

1) 2) Matthæus 7:24-27. 3) Lukas 18:10-14, 16-17. 4) Johannes 7:17, 16. 5) Johannes 4:21-24, Lukas 19:40. 6) Matthæus 12:3-12, Johannes 7:23-24. 7) Johannes 9:39.

Velsignelserne

1) 2) Lukas 11:28, Matthæus 24:46. 3) Matthæus 5:3-12. 4) Johannes 20:29, Matthæus 13:16. 5) Matthæus 25:34.

Bønnens magt

1) Johannes 16:24. 2) Lukas 11:5-10. 3) Lukas 18:2-8. 4) Matthæus 6:7-8. 5) Matthæus 21:13, Esajas 56:7. 6) Matthæus 6:6, Markus 11:24, Johannes 15:16, 7.

Skattene i himlen

1) Lukas 6:31. 2) Lukas 16:19-31. 3) Lukas 6:34, 30. 4) Markus 12:43-44. 5) Markus 10:24-25, 27. 6) Matthæus 6:19-21. 7) Matthæus 6:1-2. 8) Matthæus 6:3-4. 9) Lukas 6:38. 10) Lukas 12:16-21, Matthæus 16:26.

Tro der flytter bjerge

1) Matthæus 9:29. 2) Matthæus 8:11-12. 3) Matthæus 18:19-20. 4) Markus 16:17-18. 5) Matthæus 17:20, Markus 11:24. 6) Matthæus 18:18. 7) Markus 5:36, 9:23.

Tålmodighed, barmhjertighed og tilgivelse

1) Lukas 7:47. 2) Lukas 7:41-42. 3) Matthæus 18:23-35. 4) Matthæus 18:22, 5:25. 5) Matthæus 5:38-42. 6) Markus 11:25, 5:23-24. 7) Matthæus 6:14.

Om et frugtbart liv

1) Matthæus 7:16. 2) Matthæus 5:13, 7:17-20. 3) Lukas 13:6-9. 4) Johannes 15:8, Matthæus 12:35. 5) Matthæus 13:3-8, 18-23.

Sundhed og helbredelse for legeme og sjæl

1) 2) Matthæus 9:12-13, Hoseas 6:6, Lukas 13:16. 3) Matthæus 9:5, 6:2, 8:13, Lukas 8:48. 4) Lukas 15:4-7. 5) Lukas 15:8-10.

Del fire

Et kald til et nyt liv

Kaldet

1) Johannes 15:16. 2) Markus 10:18-22. 3) Matthæus 16:24-25. 4) Matthæus 22:2-14, Markus 1:15, Johannes 15:19. 5) Johannes 6:44, 37. 6) Johannes 1:50. 7) Matthæus 7:13-14, Lukas 13:24.

Om at blive født anden gang

1) Johannes 3:7. 2) Johannes 3:3, 5. 3) Johannes 3:6, 8. 4) Matthæus 9:16-17. 5) Johannes 3:10, 12. 6) Johannes 3:17-18. 7) Johannes 11:25-26, 40. 8) Johannes 4:34, 6:29. 9) Lukas 15:11-32. 10) Matthæus 18:3, 11, 14. 11) Johannes 3:16, 11:26.

Disciple og tjenere

1) Matthæus 6:24. 2) Lukas 14:28-33. 3) Lukas 16:10-12. 4) Matthæus 10:16. 5) Markus 10:42-45, Johannes 13:17. 6) Johannes 8:31, Matthæus 23:2-12. 7) Matthæus 25:31-46. 8) Johannes 13:13-15.

Den største opgave

1) Lukas 9:60. 2) Lukas 10:2, 9:62. 3) Johannes 14:12, 12:26. 4) Matthæus 10:7-8. 5) Matthæus 12:30. 6) Lukas 10:5-7. 7) Johannes 13:20. 8) Matthæus 10:17-20, Johannes 15:20-21. 9) Johannes 15:22-25, Salme 35:19. 10) Lukas 12:49-53, Matthæus 10:21. 11) Matthæus 10:23, 14-15, Johannes 15:18. 12) Johannes 15:19. 13) Lukas 10:16, Matthæus 10:22. 14) Johannes 16:33.

Kristi bøn for sine disciple

1) 2) Johannes 17:1-26

Del fem

Løftet

Denne generation

1) Markus 8:38. 2) Matthæus 12:39-42. 3) Matthæus 11:16-19. 4) Matthæus 12:34. 5) Matthæus 16:2-3. 6) Matthæus 11:28-30. 7) Matthæus 19:28.

Et sted til jer

1) Johannes 14:2. 2) Johannes 14:1-3. 3) Johannes 16:19-20. 4) Johannes 16:21-22.

Løftet om Ånden

1) Johannes 6:63. 2) Johannes 14:15-17. 3) Johannes 14:18, 16:7-13. 4) Johannes 16:14-15. 5) Lukas 11:11-13. 6) Johannes 15:26, 14:26.

En indbydelse til liv

1) Johannes 3:16. 2) Lukas 14:16-24. 3) Johannes 5:24-25, 28-29. 4) Johannes 17:3, 3:16, Matthæus 24:14.

Endetiden

1) Matthæus 24:34. 2) Matthæus 21:33-39. 3) Lukas 13:34-35. 4) Lukas 19:42, 21:26. 5) Matthæus 24:16-22. 6) Lukas 19:43-44. 7) Matthæus 24:2, Lukas 21:24. 8) Lukas 21:9-11, 25, Matthæus 24:7-8, 12. 9) Matthæus 24:9, Lukas 21:36. 10) Matthæus 24:32-33, 36.

Genkomsten

1) Matthæus 24:42. 2) Matthæus 24:4-5, 11. 3) Matthæus 24:23-27. 4) Matthæus 24:30-31, 26:24, 16:27. 5) Matthæus 24:37-39. 6) Lukas 17:28-30. 7) Lukas 21:34-35. 8) Lukas 10:24, Matthæus 24:40-44. 9) Matthæus 25:1-12. 10) Lukas 12:37-38. 11) Matthæus 25:13, Lukas 12:36-37. 12) Lukas 16:17.

Del seks

Kristi sidste dage på jord

Forræderiet

1) Lukas 18:31-33. 2) Johannes 13:33, Lukas 22:15-16, 18-20. 3) Matthæus 26:24, Johannes 13:18, Salme 41:9, Johannes 13:19. 4) Johannes 13:38, Markus 14:27, Zakarias 13:7. 5) Markus 14:36. 6) Markus 14:41, Matthæus 26:52. 7) Lukas 22:48, 52-53. 8) Matthæus 26:53, Johannes 13:31.

Retssagen og korset

1) Johannes 19:11. 2) Johannes 18:21, 20, 23. 3) Johannes 18:36-37. 4) Johannes 12:31-32. 5) Johannes 10:17-18. 6) Lukas 23:34, Matthæus 27:46.

Efter opstandelsen

1) Lukas 24:25-26, Johannes 20:27. 2) Lukas 24:44, 46-47. 3) Johannes 8:14, 23. 4) Johannes 3:13, 20:17. 5) Lukas 24:36-39, Johannes 20:29. 6) Johannes 14:19.

Altid

1) Johannes 20:21. 2) Matthæus 28:20, Markus 16:15-16. 3) Apostlenes Gerninger 1:4-5. 4) Apostlenes Gerninger 1:8, Johannes 20:22. 5) Matthæus 28:20.